

Закон України
«Про прокуратуру»

Цей Закон визначає правові засади організації прокуратури України, систему прокуратури, статус прокурорів, систему та порядок здійснення прокурорського самоврядування, а також установлює систему і загальний порядок забезпечення діяльності прокуратури.

Розділ I. Засади організації і діяльності прокуратури

Стаття 1. Завдання прокуратури

1. Прокуратура сприяє здійсненню правосуддя шляхом реалізації функцій, визначених Конституцією України і цим Законом, з метою забезпечення балансу інтересів людини, суспільства і держави.

Стаття 2. Функції прокуратури

1. На прокуратуру покладаються:

- 1) нагляд за додержанням законів органами, які проводять оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство;
- 2) підтримання державного обвинувачення в суді;
- 3) нагляд за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи людини;
- 4) представництво інтересів особи або держави в суді у випадках, визначених статтями 61, 62 цього Закону.

У межах реалізації цих функцій прокуратура також надає міжнародну правову допомогу.

2. На прокуратуру не може покладатися здійснення функцій, не передбачених Конституцією України і цим Законом.

Стаття 3. Засади діяльності прокуратури

1. Діяльність прокуратури засновується на засадах:

- 1) верховенства права;

- 2) законності;
- 3) незалежності;
- 4) відкритості.

Стаття 4. Законодавство про прокуратуру і статус прокурорів

1. Система прокуратури і статус прокурорів в Україні визначаються Конституцією України і цим Законом.

Стаття 5. Здійснення функцій прокуратури виключно прокурорами

1. Функції прокуратури в Україні здійснюються виключно прокурорами. Делегування функцій прокуратури, а також присвоєння цих функцій іншими органами чи посадовими особами не допускається.

Розділ II. Система прокуратури

Глава 1. Організаційні основи системи прокуратури

Стаття 6. Система прокуратури

1. Систему прокуратури складають:
 - 1) Генеральний прокурор України;
 - 2) регіональні прокуратури;
 - 3) окружні прокуратури.
2. Єдність системи прокуратури досягається:
 - 1) єдиними засадами організації та діяльності прокуратури;
 - 2) єдиним статусом прокурорів;
 - 3) єдиним порядком організаційного забезпечення діяльності прокурорів;
 - 4) фінансуванням прокуратури виключно з Державного бюджету України;
 - 5) розв'язанням питань внутрішньої діяльності прокуратури органами прокурорського самоврядування.

Стаття 7. Кількісний склад прокуратур

1. Кількість прокурорів у прокуратурі визначається та може змінюватися Генеральним прокурором України з урахуванням обсягу роботи прокуратури та в межах видатків, затверджених у Державному бюджеті України на утримання прокуратур.

2. Кількість прокурорів у Генеральній прокуратурі України становить не більше ніж 50 прокурорів.

Кількість прокурорів у регіональній прокуратурі визначається, виходячи із співвідношення: не більше ніж один прокурор на 75 тисяч осіб, які постійно проживають на території адміністративно-територіальної одиниці, на яку поширюється територіальна юрисдикція відповідної регіональної прокуратури.

Кількість прокурорів у окружній прокуратурі визначається, виходячи із співвідношення: не більше ніж один прокурор на десять тисяч осіб, які постійно проживають на території адміністративно-територіальної одиниці, на яку поширюється територіальна юрисдикція відповідної окружної прокуратури.

Глава 2. Генеральний прокурор України

Стаття 8. Призначення і звільнення Генерального прокурора України

1. Генеральний прокурор України призначається на посаду за згодою Верховної Ради України Президентом України.

2. Строк повноважень Генерального прокурора України – п'ять років.

3. Генеральний прокурор України звільняється з посади Президентом України. Обов'язковими підставами для звільнення (відставки) Генерального прокурора України з посади є:

1) неможливість виконання своїх повноважень за станом здоров'я, що підтверджується медичним висновком;

2) порушення вимог щодо несумісності за висновком Вищої ради юстиції;

3) порушення присяги;

4) набрання законної сили обвинувальним вироком щодо нього;

5) припинення громадянства України;

6) визнання безвісно відсутнім або оголошення померлим.

Повноваження Генерального прокурора України припиняються у зв'язку зі спливом строку, на який його призначено, досягнення 65 років, смертю.

Верховна Рада України може висловити недовіру Генеральному прокуророві України, що має наслідком його відставку з посади.

Стаття 9. Повноваження Генерального прокурора України

1. Генеральний прокурор України очолює прокуратуру України.

2. Генеральний прокурор України:

1) представляє прокуратуру як орган державної влади у зносинах з іншими органами державної влади, органами місцевого самоврядування, особами, установами та організаціями, а також із прокуратурами інших держав та міжнародними організаціями;

2) контролює ефективність діяльності секретаріату Генеральної прокуратури України;

3) затверджує порядок розподілу справ між прокурорами Генеральної прокуратури України за погодженням зі зборами прокурорів Генеральної прокуратури України;

4) затверджує персональний склад відділів Генеральної прокуратури України;

5) забезпечує виконання рішень зборів прокурорів Генеральної прокуратури України;

6) забезпечує виконання вимог щодо підвищення кваліфікації прокурорів Генеральної прокуратури України;

7) призначає на посади і звільняє з посад прокурорів;

8) призначає на адміністративні посади і звільняє з адміністративних посад: заступника Генерального прокурора України, керівників відділів Генеральної прокуратури України, регіональних прокурорів, окружних прокурорів;

9) затверджує методичні рекомендації для прокурорів з метою забезпечення однакового застосування норм права;

10) виконує інші повноваження, передбачені цим Законом.

Генеральний прокурор України з питань, що належать до його адміністративних повноважень, видає накази.

3. У разі відсутності Генерального прокурора України його адміністративні повноваження здійснює заступник Генерального прокурора України.

Стаття 10. Заступник Генерального прокурора України

1. Генеральний прокурор України призначає заступника Генерального прокурора України з числа осіб, які перебували на посаді прокурора не менш як 15 років.

2. Заступник Генерального прокурора України з питань, що належать до його адміністративних повноважень, видає накази.

Стаття 11. Структура і компетенція Генеральної прокуратури України

1. У Генеральній прокуратурі України створюються відділи з питань:

1) підтримання державного обвинувачення в суді;

2) представництва інтересів особи або держави в суді;

3) надання міжнародної правової допомоги.

У межах створених відділів Генеральної прокуратури України може здійснюватися спеціалізація окремих прокурорів за критеріями категорії справ, територіальної юрисдикції тощо.

2. Прокурори Генеральної прокуратури України підтримують державне обвинувачення у вищому спеціалізованому суді з розгляду кримінальних справ і Верховному Суді України.

3. Прокурори Генеральної прокуратури України представляють інтереси особи або держави у вищих спеціалізованих судах і Верховному Суді України.

Глава 3. Регіональні прокуратури

Стаття 12. Види, структура і компетенція регіональних прокуратур

1. У системі прокуратури України діють регіональні прокуратури, перелік яких визначається в Додатку 1 до цього Закону.

2. Регіональні прокуратури діють у межах областей, Автономної Республіки Крим, міста Києва.

3. У найменуванні регіональної прокуратури використовується назва населеного пункту за місцем її знаходження.

4. У регіональних прокуратурах створюються відділи з питань:

- 1) підтримання державного обвинувачення в суді;
- 2) представництва інтересів особи або держави в суді.

У межах створених відділів регіональної прокуратури може здійснюватися спеціалізація окремих прокурорів за критеріями категорії справ, територіальної юрисдикції тощо.

5. Прокурори регіональної прокуратури підтримують державне обвинувачення у відповідному апеляційному суді з розгляду кримінальних справ.

6. Прокурори регіональної прокуратури представляють інтереси особи або держави в апеляційних судах.

Стаття 13. Повноваження регіонального прокурора

1. Регіональний прокурор:

1) представляє регіональну прокуратуру як орган державної влади у зносинах з іншими органами державної влади, органами місцевого самоврядування, особами, установами та організаціями;

2) контролює ефективність діяльності секретаріату регіональної прокуратури;

3) затверджує порядок розподілу справ між прокурорами регіональної прокуратури за погодженням зі зборами прокурорів регіональної прокуратури;

4) видає на підставі акта про призначення на посаду прокурора чи звільнення з посади прокурора відповідний наказ;

- 5) повідомляє в десятиденний строк Кваліфікаційну комісію суддів і прокурорів про наявність вакантних або тимчасово вакантних посад у регіональній прокуратурі;
- 6) затверджує персональний склад відділів регіональної прокуратури;
- 7) забезпечує виконання рішень зборів прокурорів регіональної прокуратури;
- 8) контролює ведення та аналіз прокурорської статистики, організовує вивчення й узагальнення прокурорської практики, дбає про інформаційно-аналітичне забезпечення прокурорів з метою підвищення якості здійснення ними своїх функцій;
- 9) забезпечує виконання вимог щодо підвищення кваліфікації прокурорів регіональної прокуратури;
- 10) виконує інші повноваження, передбачені цим Законом.

Регіональний прокурор з питань, що належать до його адміністративних повноважень, видає накази.

2. У разі відсутності регіонального прокурора його адміністративні повноваження здійснює прокурор цієї прокуратури, який має найбільший стаж роботи на посаді прокурора.

Глава 4. Окружні прокуратури

Стаття 14. Види, структура і повноваження окружних прокуратур

1. У системі прокуратури України діють окружні прокуратури, перелік яких визначається в Додатку 2 до цього Закону.

2. У найменуванні окружної прокуратури використовується назва населеного пункту за місцем її знаходження.

3. В окружних прокуратурах створюються відділи з питань:

1) нагляду за додержанням законів органами, які проводять оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство, за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи людини, та підтримання державного обвинувачення в суді;

2) представництва інтересів особи або держави в суді.

У межах створених відділів окружної прокуратури може здійснюватися спеціалізація окремих прокурорів за критеріями категорії справ, територіальної юрисдикції тощо.

4. Прокурори окружної прокуратури здійснюють нагляд за додержанням законів органами, які проводять оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство і

перебувають у межах адміністративно-територіальних одиниць, що підпадають під територіальну юрисдикцію відповідної окружної прокуратури.

Прокурори окружної прокуратури здійснюють нагляд за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи людини в установах, розташованих у межах адміністративно-територіальних одиниць, що підпадають під територіальну юрисдикцію відповідної окружної прокуратури.

Прокурори окружної прокуратури підтримують державне обвинувачення, представляють інтереси особи або держави у місцевих судах, розташованих у межах адміністративно-територіальних одиниць, що підпадають під територіальну юрисдикцію відповідної окружної прокуратури.

Стаття 15. Повноваження окружного прокурора

1. Окружний прокурор:

1) представляє окружну прокуратуру як орган державної влади у зносинах з іншими органами державної влади, органами місцевого самоврядування, особами, установами та організаціями;

2) контролює ефективність діяльності секретаріату окружної прокуратури;

3) затверджує порядок розподілу справ між прокурорами окружної прокуратури за погодженням зі зборами прокурорів окружної прокуратури;

4) видає на підставі акта про призначення на посаду прокурора чи звільнення з посади прокурора відповідний наказ;

5) повідомляє в десятиденний строк Кваліфікаційну комісію суддів і прокурорів про наявність вакантних або тимчасово вакантних посад у окружній прокуратурі;

6) затверджує персональний склад відділів окружної прокуратури;

7) забезпечує виконання рішень зборів прокурорів окружної прокуратури;

8) контролює ведення прокурорської статистики та організовує вивчення прокурорської практики, дбає про інформаційно-аналітичне забезпечення прокурорів з метою підвищення якості здійснення ними своїх функцій;

9) забезпечує виконання вимог щодо підвищення кваліфікації прокурорів окружної прокуратури;

10) виконує інші повноваження, передбачені цим Законом.

Окружний прокурор з питань, що належать до його адміністративних повноважень, видає накази.

2. У разі відсутності окружного прокурора його адміністративні повноваження здійснює прокурор цієї прокуратури, який має найбільший стаж роботи на посаді прокурора.

Розділ III. Статус прокурорів

Стаття 16. Статус прокурора

1. Прокурором є особа, яка обіймає одну з таких прокурорських посад:

- 1) Генерального прокурора України;
- 2) заступника Генерального прокурора України;
- 3) керівника відділу Генеральної прокуратури України;
- 4) прокурора Генеральної прокуратури України;
- 5) регіонального прокурора;
- 6) керівника відділу регіональної прокуратури;
- 7) прокурора регіональної прокуратури;
- 8) окружного прокурора;
- 9) керівника відділу окружної прокуратури;
- 10) прокурора окружної прокуратури.

2. Прокурори в Україні мають єдиний статус незалежно від місця прокуратури в системі прокуратури чи адміністративної посади, яку прокурор обіймає у прокуратурі.

3. Прокурор перебуває на посаді до досягнення ним 65 років, за винятком звільнення з посади або відставки відповідно до цього Закону.

Стаття 17. Гарантії незалежності прокурора

1. Незалежність прокурора забезпечується:

- 1) особливим порядком його призначення, притягнення до відповідальності та звільнення;
- 2) порядком здійснення повноважень, визначеним процесуальним та іншими законами;
- 3) заборонаю втручання у здійснення повноважень прокурора;
- 4) відповідальністю за неповагу до прокурора, встановленою законом;
- 5) окремим порядком фінансування та організаційного забезпечення діяльності прокуратури, установленим законом;
- 6) належним матеріальним та соціальним забезпеченням прокурора;
- 7) функціонуванням органів прокурорського самоврядування;

8) визначеними законом засобами забезпечення особистої безпеки прокурора, членів його сім'ї, майна, а також іншими засобами їх правового захисту;

9) правом прокурора на відставку і довічне грошове утримання.

2. Здійснюючи функції прокуратури, прокурори є незалежними від будь-якого незаконного впливу, тиску, втручання, звідки вони не виходили б.

3. Втручання у здійснення функцій прокуратури, вплив на прокурорів у будь-який спосіб, неповага до прокурорів забороняються і мають наслідком відповідальність, установлену законом.

4. Прокурор має право звернутися з повідомленням про загрозу його незалежності до Ради прокурорів України, яка зобов'язана невідкладно перевірити і розглянути таке звернення за участю прокурора та вжити необхідні заходи для усунення загрози.

5. Органи державної влади, органи місцевого самоврядування, їх посадові та службові особи, а також фізичні та юридичні особи і їх об'єднання зобов'язані поважати незалежність прокурора і не посягати на неї.

Стаття 18. Підпорядкування прокурорів та виконання наказів

1. Прокурори під час виконання своїх повноважень діють у межах, визначених законом, і підпорядковуються своїм прямим керівникам у частині видання ними наказів адміністративного характеру.

Адміністративне підпорядкування прокурорів не може бути підставою для обмеження або порушення незалежності прокурорів під час виконання ними своїх повноважень.

2. Прямими керівниками є:

1) для прокурора Генеральної прокуратури України, керівника відділу Генеральної прокуратури України – Генеральний прокурор України та заступник Генерального прокурора України згідно з розподілом обов'язків між ними;

2) для окружного, регіонального прокурора – Генеральний прокурор України;

3) для прокурора регіональної прокуратури, керівника відділу регіональної прокуратури – регіональний прокурор;

4) для прокурора окружної прокуратури, керівника відділу окружної прокуратури – окружний прокурор.

Безпосередніми керівниками є:

1) для заступника Генерального прокурора України - Генеральний прокурор України;

2) для керівника відділу Генеральної прокуратури України - Генеральний прокурор України та заступник Генерального прокурора України згідно з розподілом обов'язків між ними;

3) для прокурора Генеральної прокуратури України - керівник відділу Генеральної прокуратури України;

4) для регіонального прокурора – Генеральний прокурор України;

5) для керівника відділу регіональної прокуратури – регіональний прокурор;

6) для прокурора регіональної прокуратури - керівник відділу регіональної прокуратури;

7) для окружного прокурора – регіональний прокурор;

8) для керівника відділу окружної прокуратури – окружний прокурор;

9) для прокурора окружної прокуратури - керівник відділу окружної прокуратури.

3. Прямі керівники усіх рівнів у межах наданих їм повноважень можуть видавати накази, які є обов'язковими для виконання підлеглими прокурорами.

У разі одержання наказу від прямого керівника прокурор зобов'язаний повідомити про це свого безпосереднього керівника та виконати його.

Скасувати наказ має право тільки керівник, який його видав, чи керівник вищого рівня.

4. Наказ керівника, виданий у межах його повноважень, є обов'язковим для виконання прокурором, крім випадків, передбачених частиною п'ятою цієї статті.

5. Прокурор у разі виникнення у нього сумніву в законності, в тому числі в порушенні його незалежності, внаслідок видання керівником наказу має право вимагати його письмового підтвердження, після отримання якого зобов'язаний виконати такий наказ. Одночасно з виконанням такого наказу прокурор зобов'язаний у письмовій формі повідомити про нього прямого керівника.

Якщо прокурор виконав незаконний наказ, не дотримавшись вимог, передбачених цією статтею, він несе відповідальність за своє діяння відповідно до закону.

6. Видання та виконання явно злочинного наказу має наслідком відповідальність, передбачену законом.

Стаття 19. Вимоги щодо несумісності

1. Перебування на посаді прокурора несумісне з обійманням посади в будь-якому іншому органі державної влади, органі місцевого самоврядування та з представницьким мандатом.

2. Прокурор не має права займатися іншою оплачуваною або підприємницькою діяльністю (крім викладацької, наукової і творчої діяльності, медичної практики,

інструкторської та суддівської практики із спорту), а також входить до складу правління чи наглядової ради підприємства або організації, що має на меті одержання прибутку.

3. Якщо прокурор володіє часткою майна в господарському товаристві, то управління цим майном він здійснює через довірену особу.

4. Прокурор не може належати до політичної партії чи професійної спілки, виявляти прихильність до них, брати участь у політичних акціях, мітингах, страйках.

5. Перебуваючи на посаді, прокурор не може бути кандидатом на виборні посади в органах державної влади та органах місцевого самоврядування, брати участь у передвиборчій агітації.

6. Прокурора за його заявою може бути відряджено для роботи у Вищій раді юстиції, Кваліфікаційній комісії суддів і прокурорів, Дисциплінарній комісії суддів і прокурорів, Національній школі правосуддя України зі збереженням його заробітку за основним місцем роботи.

Стаття 20. Права та обов'язки прокурора

1. Права прокурора, пов'язані з виконанням його повноважень, визначаються Конституцією України, процесуальними та іншими законами України.

2. Прокурор має право брати участь у прокурорському самоврядуванні для розв'язання питань внутрішньої діяльності прокуратури у порядку, встановленому законом. Прокурори можуть утворювати громадські організації та брати участь у них з метою захисту своїх прав та інтересів, підвищення свого професійного рівня.

3. Прокурор має право вдосконалювати свій професійний рівень та здійснювати з цією метою відповідне підвищення кваліфікації.

Прокурор проходить двотижневу підготовку у Національній школі правосуддя України не менше ніж раз на три роки.

4. Прокурор зобов'язаний неухильно додержуватися присяги прокурора.

5. Прокурор зобов'язаний:

1) виявляти повагу до осіб під час здійснення своїх повноважень;

2) не вчиняти дій, що можуть викликати сумнів у його незалежності й безсторонності, та інших дій, які дискредитують його як представника прокуратури;

3) не розголошувати відомості, які становлять таємницю, що охороняється законом;

4) додержуватися вимог закону про засади запобігання і протидії корупції;

5) щорічно не пізніше 1 квітня подавати до секретаріату Генеральної прокуратури України для оприлюднення на офіційному веб-порталі органів прокуратури декларацію

про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за минулий рік за формою, затвердженою законом про засади запобігання і протидії корупції;

б) додержуватись правил прокурорської етики, затверджених всеукраїнською конференцією працівників прокуратури.

6. Прокурор до звільнення з посади не може бути нагороджений державними нагородами, а також будь-якими іншими нагородами, відзнаками, грамотами, за винятком нагород за проявлену ним особисту мужність і героїзм в умовах, пов'язаних із ризиком для життя.

Стаття 21. Відповідальність прокурора

1. Шкода, завдана незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю прокурора, відшкодовується державою незалежно від вини цієї особи.

Держава, відшкодувавши шкоду, завдану прокурором, має право зворотної вимоги до цієї особи у розмірі виплаченого відшкодування.

Стаття 22. Посвідчення прокурора

1. Прокурори, прокурори у відставці мають посвідчення, зразки яких затверджує Генеральний прокурор України.

2. Посвідчення прокурора, прокурора у відставці власноручно підписує Генеральний прокурор України.

3. Посвідчення вручає Генеральний прокурор України або за його дорученням інша особа.

4. Посвідчення Генерального прокурора України підписується і вручається Президентом України.

Розділ IV. Порядок зайняття посади прокурора

Глава 1. Призначення на посаду прокурора

Стаття 23. Вимоги до кандидатів на посаду прокурора

1. Прокурором окружної прокуратури може бути призначений громадянин України, який має вищу юридичну освіту, пройшов спеціальну підготовку в Національній школі правосуддя України та володіє державною мовою.

Вищою юридичною освітою є освіта, здобута в Україні за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста або магістра, а також вища юридична освіта за

відповідним освітньо-кваліфікаційним рівнем, здобута в іноземних державах та визнана в Україні в установленому законом порядку.

2. Прокурором регіональної прокуратури може бути призначений громадянин України, який має стаж роботи на посаді прокурора окружної прокуратури не менше ніж п'ять років і відповідну кваліфікацію.

3. Прокурором Генеральної прокуратури України може бути призначений громадянин України, не молодший за 40 років, який має стаж роботи на посаді прокурора не менше ніж десять років і відповідну кваліфікацію.

4. Не можуть бути призначені на посаду прокурора особи:

- 1) визнані судом обмежено дієздатними або недієздатними;
- 2) які мають захворювання чи інші вади, що перешкоджають виконанню обов'язків прокурора;
- 3) які мають не зняту чи не погашену судимість.

Стаття 24. Добір кандидатів на посаду прокурора

1. Добір кандидатів на посаду прокурора здійснюється на конкурсних засадах із числа осіб, які відповідають вимогам, встановленим статтею 23 цього Закону, та пройшли підготовку до роботи на посаді прокурора у Національній школі правосуддя України, за результатами випробовування відповідно до вимог цього Закону.

2. Кожен, хто відповідає встановленим вимогам до кандидата в прокурори та пройшов відповідну підготовку у Національній школі правосуддя України, має право звернутися до Кваліфікаційної комісії суддів і прокурорів із заявою про рекомендацію його для призначення прокурором.

Стаття 25. Порядок призначення на посаду прокурора

1. Призначення на посаду прокурора здійснюється в порядку, визначеному цим Законом, та включає:

1) розміщення Кваліфікаційною комісією суддів і прокурорів на своєму веб-порталі оголошення про проведення відбору кандидатів на посаду прокурора з урахуванням прогнозованої кількості вакантних посад прокурорів. Оголошення містить виклад вимог, яким має відповідати кандидат на посаду прокурора, кінцевий термін подання документів до Кваліфікаційної комісії суддів і прокурорів та їх перелік;

2) подання особами, які виявили бажання стати прокурором, до Кваліфікаційної комісії суддів і прокурорів відповідної заяви та документів, визначених цим Законом;

3) здійснення Кваліфікаційною комісією суддів і прокурорів на основі поданих кандидатами на посаду прокурора документів перевірки відповідності осіб вимогам, установленим до кандидата на посаду прокурора;

4) складання особами, які відповідають установленим вимогам до кандидата на посаду прокурора, відбіркового іспиту в порядку, затвердженому Кваліфікаційною комісією суддів і прокурорів;

5) оприлюднення Кваліфікаційною комісією суддів і прокурорів на своєму веб-порталі списку кандидатів, які успішно склали відбіркового іспит;

6) розгляд інформації щодо доброчесності кандидата, що надійшла від громадськості;

7) організація Кваліфікаційною комісією суддів і прокурорів спеціальної перевірки щодо доброчесності кандидатів, які успішно склали відбіркового іспит та вирішення нею питання про допуск до проходження спеціальної підготовки в Національній школі правосуддя України;

8) проходження спеціальної підготовки в Національній школі правосуддя України кандидатами, які успішно склали відбіркового іспит і щодо яких завершено спеціальну перевірку та прийнято рішення про допуск до проходження спеціальної підготовки;

9) складання кандидатами, які пройшли спеціальну підготовку в Національній школі правосуддя України, кваліфікаційного іспиту в Кваліфікаційній комісії суддів і прокурорів;

10) визначення Кваліфікаційною комісією суддів і прокурорів рейтингу кандидатів на посаду прокурора за результатами складення кваліфікаційного іспиту, зарахування їх до резерву на заміщення вакантних посад прокурорів;

11) оголошення Кваліфікаційною комісією суддів і прокурорів у разі відкриття вакантних посад прокурорів конкурсу на заміщення таких посад серед кандидатів, які перебувають у резерві;

12) проведення Кваліфікаційною комісією суддів і прокурорів конкурсу на заміщення вакантних посад прокурорів на основі рейтингу кандидатів;

13) внесення Кваліфікаційною комісією суддів і прокурорів подання Генеральному прокуророві України щодо призначення кандидата на посаду прокурора;

14) призначення на посаду прокурора і визначення прокуратури, де прокурор обійматиме посаду;

15) складення прокурором присяги.

Стаття 26. Статус Кваліфікаційної комісії суддів і прокурорів, Національної школи правосуддя України

1. Статус і порядок роботи Кваліфікаційної комісії суддів і прокурорів, Національної школи правосуддя України визначається законом про судоустрій і статус суддів.

Стаття 27. Подання кандидатом на посаду прокурора документів до Кваліфікаційної комісії суддів і прокурорів

1. Для участі у доборі кандидатів на посаду прокурора особа подає:

- 1) письмову заяву про участь у доборі кандидатів на посаду прокурора;
- 2) копію паспорта громадянина України;
- 3) анкету кандидата на посаду прокурора, що містить інформацію про нього;
- 4) копію дипломів про освіту, науковий ступінь, вчене звання;
- 5) копію трудової книжки;

б) висновок медичної установи про стан здоров'я (медичні установи, що дають такий висновок, а також його форма визначаються Кваліфікаційною комісією суддів і прокурорів за погодженням із центральним органом виконавчої влади у сфері охорони здоров'я);

7) письмову згоду на збирання, зберігання та використання інформації про неї з метою оцінки її готовності до роботи на посаді прокурора та проведення щодо неї спеціальної перевірки;

8) декларацію про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за минулий рік за формою, затвердженою законом про засади запобігання і протидії корупції.

Форму і зміст заяви про участь у доборі кандидатів на посаду прокурора, анкети кандидата на посаду прокурора затверджує Кваліфікаційна комісія суддів і прокурорів та розміщує на своєму офіційному веб-порталі.

Вимагати від кандидата надання документів, не передбачених цією статтею, забороняється.

2. Приймання документів завершується у день, визначений в оголошенні як кінцевий термін їх подання.

3. До добору кандидатів на посаду прокурора допускаються особи, які подали всі необхідні документи і відповідають вимогам, установленим до кандидата на посаду прокурора. Про відмову в допуску до випробовування Кваліфікаційна комісія суддів і прокурорів приймає вмотивоване рішення.

Стаття 28. Відбірковий іспит

1. Відбірковий іспит проводиться з метою перевірки рівня загальних теоретичних знань у галузі права, європейських стандартів у галузі захисту прав людини, володіння державною мовою та аналітичних здібностей кандидатів і складається з анонімного тестування та письмового завдання.

2. Кваліфікаційна комісія суддів і прокурорів повідомляє кандидатів на посаду прокурора, допущених до відбіркового іспиту, про дату, час і місце його проведення не пізніше ніж за тиждень до визначеної дати.

3. По закінченні відбіркового іспиту Кваліфікаційна комісія суддів і прокурорів забезпечує перевірку робіт і визначає прохідний бал, який не може бути нижчим, ніж 80 відсотків від максимально можливого балу, з урахуванням прогнозованої кількості вакантних посад.

4. Результати відбіркового іспиту оприлюднюються на офіційному веб-порталі Кваліфікаційної комісії суддів і прокурорів протягом трьох днів після проведення іспиту.

5. За результатами відбіркового іспиту Кваліфікаційна комісія суддів і прокурорів приймає рішення про допуск осіб, які успішно склали кваліфікаційний іспит, до наступного етапу добору й оприлюднює це рішення на своєму офіційному веб-порталі.

Стаття 29. Перевірка доброчесності кандидата

1. Кваліфікаційна комісія суддів і прокурорів організовує спеціальну перевірку щодо доброчесності кандидатів, які успішно склали відбірковий іспит. Таку перевірку здійснюють відповідні органи державної влади в межах їхніх повноважень.

2. Для проведення спеціальної перевірки Кваліфікаційна комісія суддів і прокурорів має право збирати інформацію про кандидата, звертатися із запитом для отримання інформації про кандидата на посаду прокурора до підприємств, установ, організацій усіх форм власності. За результатами розгляду таких запитів підприємства, установи та організації у десятиденний строк подають відповідну інформацію до Кваліфікаційної комісії суддів і прокурорів. Ненадання такої інформації або надання її з порушенням встановленого строку має наслідком відповідальність, встановлену законом.

3. Громадські організації та фізичні особи можуть подавати до Кваліфікаційної комісії суддів і прокурорів інформацію щодо доброчесності кандидатів на посаду прокурора протягом одного місяця з дати офіційного оприлюднення списку кандидатів, які успішно склали відбірковий іспит.

4. У разі одержання інформації, що може свідчити про недоброчесність кандидата на посаду прокурора, Кваліфікаційна комісія суддів і прокурорів розглядає її на своєму засіданні із запрошенням такого кандидата. Кандидат на посаду прокурора має право ознайомитись з такою інформацією, надати відповідні пояснення, спростувати та

заперечити її. За результатами розгляду Кваліфікаційна комісія суддів і прокурорів може прийняти рішення про недопущення кандидата до проходження спеціальної підготовки.

5. Перевірку щодо доброчесності кандидатів на посаду прокурора має бути завершено не пізніше ніж через два місяці після офіційного оприлюднення списку кандидатів, які успішно склали відбірковий іспит. У разі відсутності або непідтвердження обставин, які свідчать про недоброчесність, Кваліфікаційна комісія суддів і прокурорів приймає рішення про допуск кандидатів на посаду прокурора до спеціальної підготовки.

Стаття 30. Спеціальна підготовка до роботи на посаді прокурора

1. Спеціальна підготовка кандидата на посаду прокурора включає теоретичну та практичну підготовку прокурорів в Національній школі правосуддя України.

2. Програму, навчальний план та порядок проходження спеціальної підготовки кандидатами на посаду прокурора складає Кваліфікаційна комісія суддів і прокурорів за погодженням з Національною школою правосуддя України.

3. Спеціальну підготовку здійснює Національна школа правосуддя України протягом двох років. На період проходження кандидатом підготовки за ним зберігається основне місце роботи, виплачується стипендія в розмірі не менше двох третин від посадового окладу прокурора окружної прокуратури. Строк проходження спеціальної підготовки в Національній школі правосуддя України зараховується до стажу роботи в галузі права.

4. За результатами спеціальної підготовки кандидати отримують відповідний документ установленого зразка. Національна школа правосуддя України надсилає матеріали щодо кандидатів, які успішно пройшли спеціальну підготовку, до Кваліфікаційної комісії суддів і прокурорів для складання такими кандидатами кваліфікаційного іспиту.

5. У разі вчинення кандидатом на посаду прокурора порушення під час проходження спеціальної підготовки, що призвело до його відрахування, або в разі припинення кандидатом проходження такої підготовки за власною ініціативою він повинен відшкодувати кошти, витрачені на його підготовку. У такому випадку час проходження спеціальної підготовки в Національній школі правосуддя України не зараховується до стажу роботи в галузі права.

6. Якщо кандидат на посаду прокурора протягом трьох років з часу зарахування до резерву на заміщення вакантних посад прокурора не подав заяву для участі в конкурсі на зайняття вакантної посади прокурора, він зобов'язаний відшкодувати витрати на його спеціальну підготовку.

Стаття 31. Кваліфікаційний іспит

1. Кваліфікаційний іспит є атестуванням особи, яка пройшла спеціальну підготовку і виявила намір бути призначеною на посаду прокурора.
2. Кваліфікаційний іспит полягає у перевірці відповідного рівня професійної підготовки кандидата, отриманого за результатами спеціальної підготовки, технічних навичок, персональних якостей та його здатності працювати на посаді прокурора.
3. Кваліфікаційний іспит складається з письмового анонімного тестування, виконання практичного завдання та проведення кваліфікаційної співбесіди.
4. Кваліфікаційна комісія суддів і прокурорів проводить письмове анонімне тестування у спеціально відведеному для цього приміщенні.
5. Перебіг кваліфікаційного іспиту фіксується за допомогою технічних засобів відео- та звукозапису.
6. Положення про порядок складання кваліфікаційного іспиту та методику оцінювання затверджує Кваліфікаційна комісія суддів і прокурорів.
7. Результати кваліфікаційного іспиту дійсні протягом трьох років.
8. Особа, яка не склала кваліфікаційного іспиту, може бути допущена до складання такого іспиту повторно не раніш як через рік.
9. Кваліфікаційна комісія суддів і прокурорів визначає рейтинг кандидатів на посаду прокурора відповідно до кількості набраних кандидатами балів за результатами складання кваліфікаційного іспиту та зараховує кандидатів до резерву на заміщення вакантних посад прокурора.
10. Інформація про результати кваліфікаційного іспиту та місце кандидата в рейтингу на посаду прокурора є загальнодоступною і розміщується на офіційному веб-порталі Кваліфікаційної комісії суддів і прокурорів.

Стаття 32. Проведення конкурсу на зайняття вакантної посади

1. Для проведення конкурсу на зайняття вакантної посади прокурора Кваліфікаційна комісія суддів і прокурорів розміщує відповідну інформацію на своєму офіційному веб-порталі не пізніше ніж за місяць до проведення конкурсу.
2. В оголошенні про конкурс зазначається перелік окружних прокуратур, де є вакантні посади прокурора, кількість таких посад, умови проведення конкурсу, дата, час і місце проведення конкурсу.
3. Кандидати на посаду прокурора, які перебувають у резерві, а також прокурори, які виявили бажання взяти участь у конкурсі на зайняття вакантних посад прокурора, у встановлений строк подають до Кваліфікаційної комісії суддів і прокурорів письмові заяви.

4. Кваліфікаційна комісія суддів і прокурорів проводить конкурс на зайняття вакантних посад прокурора на підставі рейтингу кандидатів.

5. За результатами конкурсного добору Кваліфікаційна комісія суддів і прокурорів надсилає до Генерального прокурора України відповідно до кількості вакантних посад прокурора подання про призначення кандидатів прокурорами.

Стаття 33. Призначення на посаду прокурора та визначення прокуратури, де прокурор обійматиме штатну посаду прокурора

1. Генеральний прокурор України своїм наказом призначає прокурора на посаду на підставі подання Кваліфікаційної комісії суддів і прокурорів протягом 30 днів з дня отримання такого подання.

2. Визначення прокуратури, в якій прокурор обійматиме посаду, здійснює Кваліфікаційна комісія суддів і прокурорів протягом одного місяця з дня призначення відповідно до заяви кандидата, яку він подав на конкурс.

Стаття 34. Присяга прокурора

1. Особа, призначена на посаду прокурора, набуває повноважень прокурора після складення Присяги прокурора такого змісту:

"Я, (ім'я та прізвище), вступаючи на посаду прокурора, присягаю безсторонньо і неупереджено виконувати свої повноваження на основі Конституції та законів України, чесно і сумлінно виконувати обов'язки прокурора, дотримуватися вимог доброчесності".

2. Прокурор складає Присягу під час урочистої церемонії у присутності Генерального прокурора України. Текст Присяги підписується прокурором і зберігається в його особовій справі.

Глава 2. Призначення прокурора на посаду в іншу прокуратуру

Стаття 35. Порядок призначення прокурора на посаду в іншу прокуратуру

1. Призначення прокурора на посаду в іншу прокуратуру здійснюється за результатами конкурсу.

2. Для проведення конкурсу Кваліфікаційна комісія суддів і прокурорів розміщує відповідну інформацію на своєму офіційному веб-порталі не пізніше ніж за місяць до проведення конкурсу.

3. В оголошенні про конкурс зазначаються: Генеральна прокуратура України, назва регіональної чи окружної прокуратури, де є вакантні посади прокурора, кількість таких посад, умови проведення конкурсу, дата, час і місце проведення конкурсу.

4. Прокурори, які виявили бажання взяти участь у конкурсі, у встановлений строк подають до Кваліфікаційної комісії суддів і прокурорів письмові заяви.

5. Кваліфікаційна комісія суддів і прокурорів проводить конкурс на зайняття вакантних посад прокурора на підставі рейтингу кандидатів. Список кандидатів на кожну вакантну посаду прокурора формується, виходячи з їхніх результатів у конкурсі.

6. Під час конкурсу перевіряються рівень професійної підготовки прокурора, технічні навички, персональні якості.

Під час конкурсу відбувається письмове анонімне тестування, виконуються практичні завдання та проводиться кваліфікаційна співбесіда.

Кваліфікаційна комісія суддів і прокурорів проводить письмове анонімне тестування у спеціально відведеному для цього приміщенні.

Перебіг конкурсу фіксується за допомогою технічних засобів відео- та звукозапису.

Положення про порядок проведення конкурсу та методик оцінювання затверджує Кваліфікаційна комісія суддів і прокурорів.

7. За результатами конкурсу Кваліфікаційна комісія суддів і прокурорів надсилає до Генерального прокурора України відповідно до кількості вакантних посад прокурора рекомендації зі списком кандидатів і їхніми результатами у конкурсі.

8. Генеральний прокурор України призначає прокурора на посаду в іншу прокуратуру зі списку кандидатів з урахуванням рекомендації Кваліфікаційної комісії суддів і прокурорів. При відмові призначення прокурорів з вищими рейтингами зі списку кандидатів на посаду прокурора в іншу прокуратуру Генеральний прокурор України приймає вмотивоване рішення по кожному прокурору з вищим рейтингом.

Глава 3. Призначення прокурора на адміністративну посаду

Стаття 36. Порядок призначення прокурора на адміністративну посаду

1. Адміністративними посадами в прокуратурі є посада заступника Генерального прокурора України, керівника відділу Генеральної прокуратури України, регіонального прокурора, керівника відділу регіональної прокуратури, окружного прокурора, керівника відділу окружної прокуратури.

2. Призначення прокурора на адміністративну посаду здійснюється за результатами конкурсу в порядку, визначеному статтею 35 цього Закону з урахуванням особливостей, передбачених у цій статті.

3. При Кваліфікаційній комісії суддів і прокурорів формується резерв кандидатів на зайняття адміністративних посад в органах прокуратури.

До резерву включають кандидатів за рекомендацією зборів прокурорів відповідної прокуратури чи заявою прокурора. За відсутності такої рекомендації чи заяви прокурора кандидата для включення до резерву пропонує Генеральний прокурор України, відповідний регіональний прокурор, окружний прокурор.

Кандидати, включені до резерву, повинні пройти підготовку до роботи на адміністративній посаді в прокуратурі в Національній школі правосуддя України.

Порядок ведення резерву та проведення спеціальних перевірок кандидатів затверджує всеукраїнська конференція працівників прокуратури.

Прокурор може бути призначений на адміністративну посаду, якщо він перебуває в такому резерві не менше ніж шість місяців і пройшов відповідну підготовку в Національній школі правосуддя України.

4. Під час конкурсу Кваліфікаційна комісія суддів і прокурорів оцінює досягнення прокурора в роботі, рівень професійних знань, чесність, результативність роботи, організаторські здібності, результати підготовки у Національній школі правосуддя України.

5. За результатами конкурсу Кваліфікаційна комісія суддів і прокурорів відповідно до кількості вакантних адміністративних посад надсилає рекомендації зі списком кандидатів і їхніми результатами у конкурсі до:

1) Генерального прокурора України – щодо адміністративної посади заступника Генерального прокурора України, керівника відділу Генеральної прокуратури України, регіонального прокурора, окружного прокурора;

2) регіонального прокурора – щодо адміністративної посади керівника відділу регіональної прокуратури;

3) окружного прокурора - щодо адміністративної посади керівника відділу окружної прокуратури.

6. Генеральний прокурор України, регіональний прокурор чи окружний прокурор призначає прокурора на відповідну адміністративну посаду зі списку кандидатів з урахуванням рекомендації Кваліфікаційної комісії суддів і прокурорів. При відмові призначення прокурорів з вищими рейтингами зі списку кандидатів на адміністративну посаду Генеральний прокурор України, регіональний прокурор чи окружний прокурор приймає вмотивоване рішення по кожному прокурору з вищим рейтингом. У такому випадку Генеральний прокурор України, регіональний прокурор чи окружний прокурор зобов'язаний надіслати своє рішення до Кваліфікаційної комісії суддів і прокурорів.

Кваліфікаційна комісія суддів і прокурорів зобов'язана повідомляти Раду прокурорів України про кожне прийняте рішення щодо зайняття адміністративної посади прокурором з меншим рейтингом.

7. Перебування прокурора на адміністративній посаді в прокуратурі не звільняє його від здійснення повноважень прокурора відповідної прокуратури, передбачених цим Законом.

8. Звільнення прокурора з адміністративної посади не припиняє його повноважень прокурора. Звільнення з посади прокурора, а також закінчення строку, на який його призначено на адміністративну посаду в прокуратурі, припиняє здійснення ним повноважень на адміністративній посаді.

Розділ V. Дисциплінарна відповідальність прокурора

Стаття 37. Підстави дисциплінарної відповідальності прокурора

1. Прокурора може бути притягнуто до дисциплінарної відповідальності у порядку дисциплінарного провадження з таких підстав:

1) очевидний прояв упередженості або зневаги до будь-кого з учасників провадження;

2) свідоме порушення вимог закону при здійсненні повноважень або явно некваліфіковане здійснення повноважень;

3) необґрунтоване зволікання з розглядом заяви чи скарги;

4) розголошення таємниці, що охороняється законом, яка стала відомою прокуророві під час виконання повноважень;

5) неподання або несвоєчасне подання для оприлюднення на офіційному веб-порталі органів прокуратури декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за минулий рік;

б) систематичне або грубе порушення правил прокурорської етики;

7) інше невиконання прокурором своїх посадових обов'язків внаслідок його недобросовісності, що завдає шкоди авторитетові прокуратури.

Притягнення прокурора до дисциплінарної відповідальності не виключає можливості притягнення до кримінальної відповідальності у випадках, передбачених законом.

Стаття 38. Орган, що здійснює дисциплінарне провадження

1. Дисциплінарне провадження здійснює Дисциплінарна комісія суддів і прокурорів, статус і порядок роботи якої визначаються законом про судоустрій і статус суддів.

Стаття 39. Дисциплінарне провадження щодо прокурора

1. Дисциплінарне провадження - це процедура розгляду Дисциплінарною комісією суддів і прокурорів звернення, в якому містяться відомості про порушення прокурором вимог щодо його статусу, посадових обов'язків чи присяги прокурора.

2. Право на звернення зі скаргою (заявою) щодо поведінки прокурора, яка може мати наслідком дисциплінарну відповідальність прокурора, має кожен, кому відомі такі факти. Дисциплінарна комісія суддів і прокурорів затверджує та розміщує на своєму офіційному веб-порталі зразок скарги (заяви) щодо неналежної поведінки прокурора, яка може використовуватися для оприлюднення відомостей про порушення прокурором вимог щодо його статусу, посадових обов'язків чи присяги прокурора, визначених статтею 37 цього Закону.

3. Член Дисциплінарної комісії суддів і прокурорів може ініціювати дисциплінарне провадження щодо прокурора на підставі відомостей, що були оприлюднені в засобах масової інформації та містять інформацію про вчинення прокурором діянь, у яких вбачаються ознаки дисциплінарного проступку.

4. Не розглядаються звернення до Дисциплінарної комісії суддів і прокурорів з підстав, не визначених статтею 37 цього Закону.

5. Дисциплінарне провадження щодо прокурора не може бути відкрито за скаргою, заявою чи повідомленням, що не містять конкретних відомостей про наявність ознак дисциплінарного проступку прокурора, а також за анонімними скаргами, заявами чи повідомленнями.

Стаття 40. Прийняття скарги (заяви) та проведення її перевірки

1. Секретаріат Дисциплінарної комісії суддів і прокурорів в день надходження скарги (заяви) або подання члена Дисциплінарної комісії суддів і прокурорів реєструє їх і визначає за допомогою автоматизованої системи члена Дисциплінарної комісії суддів і прокурорів для вирішення питання щодо прийняття скарги (заяви) або передає подання члена Дисциплінарної комісії суддів і прокурорів дисциплінарному інспекторові для проведення перевірки.

2. Член Дисциплінарної комісії суддів і прокурорів у строк до п'яти днів вирішує питання про прийняття скарги (заяви) й у разі, якщо описана у ній поведінка прокурора має ознаки діянь, визначених у статті 37 цього Закону, доручає проведення перевірки викладених відомостей.

3. Дисциплінарного інспектора для проведення перевірки визначає секретаріат Дисциплінарної комісії суддів і прокурорів за допомогою автоматизованої системи.

4. Член Дисциплінарної комісії суддів і прокурорів своїм умотивованим рішенням повертає скаргу (заяву) заявникові без розгляду по суті, якщо:

1) описана у скарзі (заяві) поведінка прокурора не має ознак діянь, визначених у статті 37 цього Закону;

2) прокурора звільнено з посади або у зв'язку зі смертю його повноваження припинено;

3) факти неналежної поведінки прокурора, що повідомляються, вже були об'єктом перевірки і щодо них Дисциплінарна комісія суддів і прокурорів прийняла рішення.

5. Перевірка відомостей про наявність підстав для притягнення прокурора до дисциплінарної відповідальності проводиться протягом місяця з дня реєстрації заяви (скарги) щодо поведінки прокурора або подання члена Дисциплінарної комісії суддів і прокурорів, а в разі неможливості завершення перевірки протягом цього часу її строк може бути продовжено Дисциплінарною комісією суддів і прокурорів, але не більше ніж на місяць.

6. Перевірка проводиться в межах обставин, повідомлених у скарзі (заяві) чи поданні, але в разі виявлення під час перевірки інших обставин, що можуть бути підставою для притягнення прокурора до дисциплінарної відповідальності, інформація про це включається у висновок дисциплінарного інспектора за результатами перевірки.

7. Орган державної влади, орган місцевого самоврядування, їх посадові особи, керівники державних підприємств, установ, організацій, яким надіслано запит дисциплінарного інспектора або члена Дисциплінарної комісії суддів і прокурорів, зобов'язані протягом десяти днів з дня його отримання надати відповідь на запит і наявну в них інформацію. У разі необхідності строк надання інформації може бути продовжений до 30 днів, про що дисциплінарний інспектор або член Дисциплінарної комісії суддів і прокурорів повідомляє особу, яка направила клопотання про подовження строку надання інформації.

8. Ненадання дисциплінарному інспекторові або членові Дисциплінарної комісії суддів і прокурорів запитуваної інформації, якою володіє орган чи посадова особа, а також надання завідомо недостовірної інформації має наслідком притягнення винних осіб до відповідальності, встановленої законом.

9. Дисциплінарний інспектор за результатами перевірки готує висновок, який повинен містити інформацію про підтвердження або спростування відомостей про дисциплінарний проступок; виклад обставин, виявлених у ході перевірки; пропозицію колегії членів Дисциплінарної комісії суддів і прокурорів про відкриття чи відмову у відкритті дисциплінарного провадження.

10. Висновок та зібрані у процесі перевірки матеріали мають бути отримані відповідними членами Дисциплінарної комісії суддів і прокурорів не пізніше, ніж за п'ять

днів до засідання, на якому вирішуватиметься питання про відкриття або відмову у відкритті дисциплінарної справи.

Стаття 41. Відкриття дисциплінарної справи

1. Питання про відкриття дисциплінарної справи чи відмову в її відкритті вирішує колегія з трьох членів Дисциплінарної комісії суддів і прокурорів більшістю голосів. Якщо дисциплінарне провадження ініціював член Дисциплінарної комісії суддів і прокурорів, то він участі у розгляді цього питання не бере.

2. Копія рішення про відкриття дисциплінарної справи або відмову у відкритті надсилається заявникові та прокуророві протягом трьох днів після ухвалення рішення.

Стаття 42. Розгляд дисциплінарної справи

1. Розгляд дисциплінарної справи відбувається на засіданні Дисциплінарної комісії суддів і прокурорів. На це засідання запрошується особа, за зверненням якої відкрито справу, прокурор, стосовно якого відкрито справу, їхні представники, свідки, а в разі необхідності й інші заінтересовані особи.

2. У разі неможливості з поважних причин узяти участь у засіданні Дисциплінарної комісії суддів і прокурорів прокурор, справа стосовно якого розглядається, може надати по суті порушених питань письмові пояснення, які додаються до матеріалів справи. Письмові пояснення прокурора оголошуються на засіданні Дисциплінарної комісії суддів і прокурорів. Повторне неприбуття прокурора на засідання Дисциплінарної комісії суддів і прокурорів є підставою для розгляду дисциплінарної справи за його відсутності лише в разі наявності письмових пояснень прокурора або ненадання таких пояснень у строк, встановлений Дисциплінарною комісією суддів і прокурорів.

3. Розгляд дисциплінарної справи стосовно прокурора відбувається на засадах змагальності. На засіданні Дисциплінарної комісії суддів і прокурорів заслуховуються повідомлення дисциплінарного інспектора, який здійснював перевірку, про результати перевірки, пояснення прокурора, стосовно якого розглядається справа, та/або його представника і свідчення свідків, а також інших заінтересованих осіб.

4. Прокурор, стосовно якого розглядається питання про притягнення до дисциплінарної відповідальності, та/або його представник мають право давати пояснення, задавати питання учасникам провадження, висловлювати заперечення, заявляти клопотання і відводи, клопотати про запрошення свідків.

5. Особа, яка звернулася зі скаргою (заявою), та/або її представник мають право давати пояснення, задавати питання учасникам провадження.

6. Перебіг розгляду дисциплінарної справи стосовно прокурора та оголошення результатів її розгляду фіксується технічними засобами.

Стаття 43. Рішення у дисциплінарній справі стосовно прокурора

1. Дисциплінарна комісія суддів і прокурорів приймає рішення у справі не пізніше ніж через чотири місяці з дня надходження заяви (скарги) або подання, без урахування часу тимчасової непрацездатності або перебування прокурора у відпустці.

2. Дисциплінарна комісія суддів і прокурорів приймає рішення в дисциплінарній справі більшістю від загального складу. Перед прийняттям рішення Дисциплінарна комісія суддів і прокурорів обговорює результати розгляду дисциплінарної справи за відсутності прокурора, стосовно якого розглядалася справа, і запрошених осіб.

3. При прийнятті рішення про застосування до прокурора дисциплінарного стягнення враховуються характер проступку, його наслідки, особа прокурора, ступінь його вини, обставини, що впливають на обрання заходу дисциплінарної відповідальності.

4. Дисциплінарне стягнення може бути накладено на прокурора не пізніше ніж через два роки від дня вчинення проступку без урахування часу тимчасової непрацездатності або перебування прокурора у відпустці.

5. У разі відсутності підстав для застосування до прокурора дисциплінарного стягнення Дисциплінарна комісія суддів і прокурорів закриває дисциплінарну справу.

6. Рішення Дисциплінарної комісії суддів і прокурорів викладається в письмовій формі, підписується головою і членами Дисциплінарної комісії суддів і прокурорів, які брали участь у розгляді дисциплінарної справи, і оголошується на засіданні. Рішення у дисциплінарній справі повинно містити:

1) прізвище, ім'я, по батькові та посаду прокурора, який притягається до дисциплінарної відповідальності;

2) встановлені обставини у справі;

3) мотиви, з яких орган ухвалив рішення;

4) суть рішення за наслідками розгляду із зазначенням виду дисциплінарного стягнення у разі його застосування;

5) порядок і строк оскарження рішення.

7. За наявності окремої думки член Дисциплінарної комісії суддів і прокурорів викладає її у письмовій формі й додає до справи, про що головуючий повідомляє на засіданні. Зміст окремої думки на засіданні не оголошується.

8. Копія рішення Дисциплінарної комісії суддів і прокурорів вручається прокуророві, стосовно якого розглядається дисциплінарна справа, або у семиденний строк надсилається йому поштою рекомендованим листом з повідомленням про вручення. У цей

самий строк копія рішення про накладення дисциплінарного стягнення надсилається керівникові прокуратури, де працює прокурор.

9. Рішення Дисциплінарної комісії суддів і прокурорів за результатами розгляду дисциплінарної справи протягом семи днів після його прийняття оприлюднюється на її офіційному веб-порталі.

Стаття 44. Види дисциплінарних стягнень

1. До прокурорів можуть бути застосовувані такі дисциплінарні стягнення:

- 1) зауваження;
- 2) догана;
- 3) сувора догана;

4) тимчасове (на певний строк) відсторонення від здійснення обов'язків прокурора з позбавленням права на отримання доплат до посадового окладу прокурора та обов'язковим направленням прокурора до Національної школи правосуддя України для проходження курсу підвищення кваліфікації;

5) висновок про порушення прокурором присяги, що унеможлиблює подальше перебування особи на посаді прокурора.

Дисциплінарне стягнення, передбачене пунктом 4 цієї частини, не може бути застосоване до Генерального прокурора України.

За результатами розгляду дисциплінарної справи щодо прокурора може бути застосовано лише одне дисциплінарне стягнення.

2. Дисциплінарні стягнення, визначені пунктами 1 та 2 частини першої цієї статті, погашаються через півроку від дня застосування, а сувора догана – через один рік.

3. Дисциплінарні стягнення, визначені пунктами 1-3 частини першої цієї статті, можуть бути достроково зняті за клопотанням зборів прокурорів відповідної прокуратури.

4. Дисциплінарна комісія суддів і прокурорів може прийняти рішення про порушення прокурором присяги, що унеможлиблює подальше перебування особи на посаді прокурора у разі, якщо:

- 1) дисциплінарні проступки мали систематичний характер;
- 2) дисциплінарний проступок мав характер одноразового грубого порушення;
- 3) прокурор вчинив дисциплінарний проступок, маючи непогашене або не зняте дисциплінарне стягнення.

Стаття 45. Оскарження рішення у дисциплінарній справі стосовно прокурора

1. Прокурор може оскаржити рішення Дисциплінарної комісії суддів і прокурорів про притягнення його до дисциплінарної відповідальності до Вищої ради юстиції або до суду упродовж 15 днів від дати вручення йому чи отримання поштою копії рішення.

2. Скаргу до Вищої ради юстиції прокурор подає через Дисциплінарну комісію суддів і прокурорів.

3. Дисциплінарна комісія суддів і прокурорів не пізніше як у триденний строк після одержання скарги надсилає її разом з матеріалами дисциплінарної справи до Вищої ради юстиції.

4. Вища рада юстиції розглядає скарги в порядку, визначеному законом про Вищу раду юстиції.

5. Розгляд адміністративного позову щодо оскарження рішення Дисциплінарної комісії суддів і прокурорів, Вищої ради юстиції про притягнення прокурора до дисциплінарної відповідальності здійснюється в порядку, визначеному процесуальним законом.

6. Подання скарги до Вищої ради юстиції чи адміністративного позову до суду на рішення Дисциплінарної комісії суддів і прокурорів та Вищої ради юстиції про притягнення прокурора до дисциплінарної відповідальності зупиняє дію дисциплінарного стягнення.

Розділ VI. Звільнення з посади прокурора, припинення і зупинення його повноважень

Стаття 46. Загальні умови звільнення прокурора з посади і припинення його повноважень

1. Прокурор звільняється з посади Генеральним прокурором України у разі:

- 1) неможливості виконувати свої повноваження за станом здоров'я;
- 2) порушення вимог щодо несумісності;
- 3) порушення присяги;
- 4) набрання законної сили обвинувальним вироком щодо нього;
- 5) припинення громадянства України;
- 6) визнання безвісно відсутнім або оголошення померлим;
- 7) подання заяви про звільнення з посади за власним бажанням;
- 8) подання заяви про відставку.

Повноваження прокурора припиняються у зв'язку з досягненням ним 65 років та смертю.

Стаття 47. Звільнення прокурора за станом здоров'я

1. Прокурор може бути звільнений з посади в разі неможливості здійснювати повноваження за станом здоров'я за наявності медичного висновку, що надається медичною комісією, утвореною центральним органом виконавчої влади у сфері охорони здоров'я, або за рішенням суду, яке набрало законної сили, про визнання прокурора обмежено дієздатним чи недієздатним.

2. Визнавши, що стан здоров'я не дає змоги прокуророві протягом тривалого часу або постійно здійснювати свої повноваження, Кваліфікаційна комісія суддів і прокурорів вносить Генеральному прокуророві України подання про звільнення прокурора з посади.

Стаття 48. Звільнення прокурора в разі порушення ним вимог щодо несумісності

1. Прокурор звільняється з посади в разі порушення ним вимог щодо несумісності за поданням Вищої ради юстиції, яке вона вносить Генеральному прокуророві України.

Стаття 49. Звільнення прокурора в разі порушення ним присяги

1. Прокурора може бути звільнено з посади у зв'язку з порушенням ним присяги у разі вчинення порушень, зазначених у частині четвертій статті 44 цього Закону.

2. Факти, які можуть свідчити про порушення прокурором присяги, встановлюються Дисциплінарною комісією суддів і прокурорів за наслідками дисциплінарного провадження щодо цього прокурора.

3. Якщо прокурор з будь-яких причин не був звільнений з посади, він не може здійснювати свої повноваження з наступного дня після набрання законної сили рішенням Дисциплінарної комісії суддів і прокурорів.

Стаття 50. Звільнення прокурора в разі набрання законної сили обвинувальним вироком щодо нього

1. Суд, який ухвалив обвинувальний вирок щодо прокурора, після набрання таким вироком законної сили повідомляє про це Генерального прокурора України, який звільняє такого прокурора з посади.

2. Прокурор, щодо якого обвинувальний вирок суду набрав законної сили, не може продовжувати здійснювати свої повноваження і втрачає передбачені законом гарантії незалежності та недоторканності прокурора, право на грошове та інше забезпечення.

Стаття 51. Звільнення прокурора в разі припинення його громадянства

1. Прокурор звільняється з посади у разі припинення його громадянства відповідно до закону про громадянство України.

2. Прокурор не може продовжувати здійснювати свої повноваження з моменту припинення його громадянства.

Стаття 52. Звільнення прокурора у разі визнання його безвісно відсутнім або оголошення померлим

1. Суд, який ухвалив рішення про визнання прокурора безвісно відсутнім або оголосив його померлим, повідомляє про це після набрання таким рішенням законної сили Генерального прокурора України, який вирішує питання про звільнення прокурора з посади.

2. У разі з'явлення особи після прийняття рішення про звільнення з посади прокурора питання щодо поновлення її на посаді вирішується в судовому порядку.

Стаття 53. Звільнення прокурора з посади за власним бажанням

1. Прокурор, незалежно від мотивів, має право подати заяву про звільнення з посади за власним бажанням у будь-який час свого перебування на посаді.

2. Заява про звільнення за власним бажанням подається Генеральному прокуророві України.

3. Прокурор продовжує здійснювати свої повноваження до прийняття рішення про його звільнення.

Стаття 54. Звільнення прокурора з посади за заявою про відставку

1. Прокурор, який має стаж роботи на посаді прокурора не менше ніж 20 років, має право подати Генеральному прокуророві України заяву про відставку.

Право подати заяву про відставку незалежно від стажу роботи має також прокурор, якщо стан його здоров'я не дає йому можливості виконувати обов'язки прокурора, за умови підтвердження цього факту медичним висновком комісії, утвореної центральним органом виконавчої влади у сфері охорони здоров'я.

2. Прокурор вважається таким, що вийшов у відставку, якщо його звільнено з посади прокурора за підстави, визначеної частиною першою цієї статті.

3. За прокурором, який перебуває у відставці, зберігається звання прокурора.

Стаття 55. Припинення відставки прокурора

1. Відставка прокурора припиняється у разі:

1) набрання законної сили обвинувальним вироком щодо нього;

- 2) визнання його безвісно відсутнім або оголошення померлим;
- 3) смерті.

2. Рішення про припинення відставки прокурора приймає Генеральний прокурор України.

Стаття 56. Припинення повноважень прокурора за віком

1. Повноваження прокурора припиняються за віком з наступного дня після досягнення ним 65 років.

2. Кваліфікаційна комісія суддів і прокурорів не пізніше як за місяць до дня досягнення прокурором 65 років, зобов'язана повідомити Генерального прокурора України про наявність підстави для припинення повноважень прокурора.

3. Якщо прокурор з будь-яких причин не був звільнений з посади, він не може здійснювати свої повноваження з наступного дня після досягнення ним 65 років.

Стаття 57. Припинення повноважень прокурора у зв'язку зі смертю

1. Повноваження прокурора припиняються у день його смерті.

2. Про смерть прокурора відповідний регіональний чи окружний прокурор негайно повідомляє Генерального прокурора України.

Стаття 58. Вимоги до подання про звільнення прокурора з посади

1. У поданні Кваліфікаційної комісії суддів і прокурорів, Дисциплінарної комісії суддів і прокурорів, Вищої ради юстиції про звільнення прокурора зазначаються:

- 1) дата внесення подання;
- 2) прізвище, ім'я, по батькові прокурора;
- 3) рік народження прокурора;
- 4) відомості про перебування на посаді прокурора;
- 5) фактичні обставини.

Стаття 59. Зупинення повноважень прокурора

1. Зупинення повноважень прокурора настає в разі відрядження його до Вищої ради юстиції, Кваліфікаційної комісії суддів і прокурорів, Дисциплінарної комісії суддів і прокурорів, Національної школи правосуддя України.

2. Зупинення повноважень прокурора триває до повернення з відрядження або до звільнення з посади прокурора.

Розділ VII. Виконання повноважень прокуратури

Стаття 60. Порядок виконання прокуратурою повноважень

1. Підтримання державного обвинувачення в суді, нагляд за додержанням законів органами, які проводять оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство прокурор здійснює в порядку, визначеному Кримінальним процесуальним кодексом України.

2. Нагляд за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи людини, прокурор здійснює шляхом початку кримінального провадження на підставі заяви, повідомлення чи безпосереднього виявлення ознак кримінального правопорушення у порядку, визначеному Кримінальним процесуальним кодексом України.

3. Представництво інтересів фізичної особи або держави в суді прокурор здійснює в порядку, визначеному Цивільним процесуальним кодексом України, Господарським процесуальним кодексом України, Кодексом адміністративного судочинства України, Кримінальним процесуальним кодексом України.

Стаття 61. Особливості представництва інтересів фізичної особи в суді

1. Представництво інтересів фізичної особи в суді прокурор здійснює у випадках отримання інформації про порушення прав, свобод або необхідність захисту інтересів малолітньої чи неповнолітньої особи, недієздатної особи, немічної особи або особи, яка має психічне захворювання, якщо вони неспроможні усвідомити або самостійно захистити свої інтереси і захист їхніх інтересів не здійснюють належним чином законні представники.

2. Прокурор самостійно визначає і обґрунтовує підстави для представництва у суді та форму його здійснення.

Стаття 62. Особливості представництва інтересів держави в суді

1. Представництво інтересів держави в суді прокурор здійснює у випадках отримання інформації про порушення або загрозу порушення економічних інтересів держави внаслідок дій або бездіяльності будь-яких юридичних осіб у відносинах з державою, якщо захист цих інтересів не здійснюють належним чином відповідні органи державної влади, інші юридичні особи публічного права.

Стаття 63. Особливості оскарження прокурорами судових рішень

1. Прокурор самостійно вирішує питання про необхідність оскарження судового рішення в порядку, визначеному процесуальним законом.

2. У випадку відмови прокурора окружної прокуратури від оскарження судового рішення місцевого суду він зобов'язаний повідомити про це окружного прокурора. Окружний прокурор може оскаржити судові рішення місцевого суду самостійно і одночасно повідомити про це регіонального прокурора.

У випадку відмови окружного прокурора від оскарження судового рішення місцевого суду він зобов'язаний повідомити про це регіонального прокурора. Регіональний прокурор може оскаржити судові рішення місцевого суду самостійно.

У випадку відмови прокурора регіональної прокуратури від оскарження судового рішення апеляційного суду він зобов'язаний повідомити про це регіонального прокурора. Регіональний прокурор може оскаржити судові рішення апеляційного суду самостійно і одночасно повідомити про це Генерального прокурора України.

У випадку відмови регіонального прокурора від оскарження судового рішення апеляційного суду він зобов'язаний повідомити про це Генерального прокурора України. Генеральний прокурор України може оскаржити судові рішення апеляційного суду самостійно.

У випадку відмови прокурора Генеральної прокуратури України від оскарження судового рішення вищого спеціалізованого суду він зобов'язаний повідомити про це Генерального прокурора України. Генеральний прокурор України може оскаржити судові рішення вищого спеціалізованого суду самостійно.

3. У випадку неможливості встановлення позиції прокурора щодо оскарження судового рішення (раптове тяжке захворювання тощо) рішення щодо оскарження судового рішення приймає відповідно окружний, регіональний прокурор, Генеральний прокурор України.

Стаття 64. Розподіл справ між прокурорами

1. Порядок розподілу справ між прокурорами затверджується наказом Генерального прокурора України, регіонального прокурора, окружного прокурора за погодженням зі зборами прокурорів відповідної прокуратури.

2. Порядок розподілу справ між прокурорами на наступний рік затверджується не пізніше 15 грудня поточного року.

3. Протягом року Генеральний прокурор України, регіональний прокурор, окружний прокурор має право змінювати порядок розподілу справ своїм наказом у випадку виникнення обґрунтованих підстав (звільнення з посади певного прокурора, хвороба прокурора, призначення на вакантну посаду прокурора тощо).

Розділ VIII. Прокурорське самоврядування

Глава 1. Загальні засади прокурорського самоврядування

Стаття 65. Завдання прокурорського самоврядування

1. Для вирішення питань внутрішньої діяльності прокуратур в Україні діє прокурорське самоврядування - самостійне колективне вирішення певних питань прокурорами.

2. Прокурорське самоврядування є важливою гарантією забезпечення незалежності прокурорів. Діяльність органів прокурорського самоврядування спрямована на створення належних організаційних та інших умов для діяльності прокуратур і прокурорів, забезпечення захисту прокурорів від втручання в їхню діяльність, а також підвищення якості роботи прокурорів.

3. До питань внутрішньої діяльності прокуратур належать питання організаційного забезпечення прокуратур та діяльності прокурорів, соціальний захист прокурорів та їхніх сімей, а також інші питання, що безпосередньо не пов'язані із виконанням повноважень прокурорів.

4. До завдань прокурорського самоврядування належить вирішення питань щодо:

- 1) забезпечення організаційної єдності функціонування органів прокуратури;
- 2) зміцнення незалежності прокурорів, захист від втручання в їхню діяльність;
- 3) участі у визначенні потреб кадрового, фінансового, матеріально-технічного та іншого забезпечення прокурорів, а також контроль за додержанням установлених нормативів такого забезпечення;

4) призначення прокурорів до складу Вищої ради юстиції, Кваліфікаційної комісії суддів і прокурорів та Дисциплінарної комісії суддів і прокурорів в порядку, встановленому законом.

Стаття 66. Організаційні форми прокурорського самоврядування

1. Прокурорське самоврядування в Україні здійснюється через:

- 1) збори прокурорів Генеральної прокуратури України, регіональної прокуратури, окружної прокуратури;
- 2) Раду прокурорів України;
- 3) всеукраїнську конференцію працівників прокуратури.

2. Порядок здійснення прокурорського самоврядування визначається цим Законом, іншими законами, а також регламентами і положеннями, які приймають органи прокурорського самоврядування відповідно до цього Закону.

Глава 2. Збори прокурорів

Стаття 67. Збори прокурорів

1. Збори прокурорів - це зібрання прокурорів відповідної прокуратури, на якому вони обговорюють питання внутрішньої діяльності прокуратури та приймають колективне рішення з обговорюваних питань.

2. Збори прокурорів скликаються, відповідно, Генеральним прокурором України, регіональним прокурором, окружним прокурором за власною ініціативою або на вимогу не менше ніж третини від загальної кількості прокурорів відповідної прокуратури.

3. Збори прокурорів скликаються за необхідності, але не рідше ніж один раз на три місяці.

4. Збори прокурорів є повноважними, якщо на них присутня більше ніж половина від загальної кількості прокурорів цієї прокуратури. На збори прокурорів можуть запрошуватися працівники секретаріату прокуратури, інші особи. У голосуванні беруть участь лише прокурори цієї прокуратури. Рішення зборів прокурорів приймаються більшістю голосів прокурорів, присутніх на зборах.

5. Збори прокурорів:

1) обговорюють питання щодо внутрішньої діяльності прокуратури або роботи окремого прокурора чи працівника секретаріату прокуратури і приймають з цих питань рішення, які є обов'язковими для прокурорів та працівників секретаріату цієї прокуратури;

2) заслуховують звіти прокурорів, які займають адміністративні посади в цій прокуратурі, керівника секретаріату прокуратури;

3) затверджують порядок заміщення прокурорів у разі їх відсутності;

4) погоджують порядок розподілу справ між прокурорами відповідної прокуратури;

5) обирають делегатів на всеукраїнську конференцію працівників прокуратури.

6. Збори прокурорів можуть звертатися до органів державної влади та органів місцевого самоврядування з пропозиціями щодо питань діяльності прокуратури.

7. Збори прокурорів можуть обговорювати питання щодо практики застосування законодавства, випрацьовувати відповідні пропозиції щодо вдосконалення такої практики та законодавства.

Стаття 68. Виконання рішень зборів прокурорів

1. Виконання рішень зборів прокурорів за дорученням зборів покладається, відповідно, на Генерального прокурора України, регіонального прокурора, окружного прокурора.

Глава 3. Вищі органи прокурорського самоврядування

Стаття 69. Всеукраїнська конференція працівників прокуратури

1. Найвищим органом прокурорського самоврядування є всеукраїнська конференція працівників прокуратури.

2. Всеукраїнська конференція працівників прокуратури:

1) заслуховує звіт Ради прокурорів України про виконання завдань органів прокурорського самоврядування, стану фінансування та організаційного забезпечення діяльності прокуратур;

2) заслуховує інформацію призначених членів Вищої ради юстиції, Дисциплінарної комісії суддів і прокурорів, Кваліфікаційної комісії суддів і прокурорів про їхню діяльність;

3) заслуховує звіт Голови Державної адміністрації правосуддя України про її діяльність;

4) призначає членів Вищої ради юстиції та приймає рішення про припинення їхніх повноважень відповідно до Конституції і законів України;

5) призначає членів Ради прокурорів України, Кваліфікаційної комісії суддів і прокурорів, Дисциплінарної комісії суддів і прокурорів;

6) звертається з пропозиціями щодо вирішення питань діяльності прокуратур до органів державної влади та їх посадових осіб.

3. Всеукраїнська конференція працівників прокуратури приймає рішення, що є обов'язковими для всіх органів прокурорського самоврядування та всіх прокурорів.

Стаття 70. Порядок скликання всеукраїнської конференції працівників прокуратури

1. Чергова всеукраїнська конференція працівників прокуратури скликається Радою прокурорів України один раз на два роки. Позачергова всеукраїнська конференція працівників прокуратури може бути скликана за рішенням Ради прокурорів України. Збори прокурорів у разі необхідності можуть звертатися до Ради прокурорів України з

пропозицією щодо скликання позачергової всеукраїнської конференції працівників прокуратури.

2. На всеукраїнській конференції працівників прокуратури можуть бути присутні Президент України, Голова Верховної Ради України, Уповноважений Верховної Ради України з прав людини, Генеральний прокурор України, члени Вищої ради юстиції, Кваліфікаційної комісії суддів і прокурорів, Дисциплінарної комісії суддів і прокурорів, Міністр юстиції України, Голова Державної адміністрації правосуддя України, які не беруть участі в голосуванні при прийнятті рішень всеукраїнською конференцією працівників прокуратури.

3. Делегати всеукраїнської конференції працівників прокуратури та особи, запрошені на неї, повідомляються про день проведення конференції та питання, що виносяться на її розгляд, не пізніше як за 30 днів до початку роботи конференції.

Стаття 71. Обрання делегатів на всеукраїнську конференцію працівників прокуратури

1. Делегатів на всеукраїнську конференцію працівників прокуратури обирають:

1) збори прокурорів Генеральної прокуратури України – три прокурори Генеральної прокуратури України;

2) збори прокурорів регіональних прокуратур – по одному прокурору від кожної регіональної прокуратури;

3) збори прокурорів окружних прокуратур – по одному прокурору від кожної окружної прокуратури.

Прокурори, які перебувають на адміністративних посадах, не можуть бути делегатами всеукраїнської конференції працівників прокуратури.

2. Делегати на всеукраїнську конференцію працівників прокуратури обираються шляхом відкритого голосування на альтернативній основі при вільному висуненні кандидатур для обрання.

Стаття 72. Порядок проведення всеукраїнської конференції працівників прокуратури

1. Всеукраїнська конференція працівників прокуратури є повноважною за умови присутності на ній не менш як двох третин від загальної кількості обраних делегатів.

2. Всеукраїнську конференцію працівників прокуратури відкриває голова Ради прокурорів України, а в разі його відсутності - заступник голови чи секретар Ради прокурорів України.

3. Всеукраїнська конференція працівників прокуратури обирає шляхом відкритого голосування президію конференції в кількісному складі, який визначається рішенням конференції. Президія організовує роботу всеукраїнської конференції працівників прокуратури.

4. Всеукраїнська конференція працівників прокуратури обговорює і затверджує порядок денний та регламент роботи конференції, обирає лічильну комісію, секретаріат та інші робочі органи конференції.

5. Робота всеукраїнської конференції працівників прокуратури протоколюється.

6. Рішення всеукраїнської конференції працівників прокуратури приймаються більшістю голосів делегатів, присутніх на конференції, відкритим або таємним голосуванням. Рішення з питань, зазначених у пунктах 3, 4 частини другої статті 69 цього Закону, вирішуються конференцією шляхом таємного голосування.

7. Інші питання порядку проведення всеукраїнської конференції працівників прокуратури регулюються регламентом, який приймає конференція.

Стаття 73. Рада прокурорів України

1. У період між всеукраїнськими конференціями працівників прокуратури вищим органом прокурорського самоврядування є Рада прокурорів України.

2. Раду прокурорів України обирають у складі 15 прокурорів:

- 1) двоє представників від Генеральної прокуратури України;
- 2) п'ять представників від регіональних прокуратур;
- 3) вісім представників від окружних прокуратур.

Прокурори, які перебувають на адміністративних посадах, не можуть бути членами Ради прокурорів України.

Рада прокурорів України є повноважною за умови обрання не менше ніж дев'яти членів. Рада прокурорів України, сформована з порушенням вимог цієї частини, є неповноважною.

3. Члени Ради прокурорів України обирають на засіданні Ради зі свого складу голову Ради прокурорів України, його заступника та секретаря.

4. Рада прокурорів України в період між всеукраїнськими конференціями працівників прокуратури організовує виконання рішень конференції, а також вирішує питання про скликання конференції. Повноваження та порядок роботи Ради прокурорів України визначаються цим Законом та положенням про Раду прокурорів України, яке затверджує всеукраїнська конференція працівників прокуратури.

5. Рада прокурорів України:

1) організовує впровадження заходів щодо забезпечення незалежності прокурорів, поліпшення стану організаційного забезпечення діяльності прокуратур;

2) розглядає питання правового захисту прокурорів, соціального захисту прокурорів та членів їхніх сімей і приймає відповідні рішення з цих питань;

3) попередньо погоджує призначення та звільнення Голови Державної адміністрації правосуддя України;

4) розглядає скарги прокурорів на прокурорів, які перебувають на адміністративних посадах, інших посадових осіб, а також інші повідомлення прокурорів про загрозу їхній незалежності та вживає за наслідками розгляду відповідні заходи (повідомляє компетентні органи про підстави для притягнення до кримінальної, дисциплінарної чи іншої відповідальності; оприлюднює заяви від імені прокурорського корпусу про факти порушення незалежності прокурора; звертається до міжнародних організацій з відповідними повідомленнями тощо);

5) заслуховує звіти про роботу членів Кваліфікаційної комісії суддів і прокурорів, Дисциплінарної комісії суддів і прокурорів, призначених всеукраїнською конференцією працівників прокуратури;

б) звертається з пропозиціями щодо вирішення питань діяльності прокуратури до органів державної влади та органів місцевого самоврядування.

6. Рішення Ради прокурорів України є обов'язковими для всіх органів прокурорського самоврядування та всіх прокурорів. Рішення Ради прокурорів України може бути скасовано всеукраїнською конференцією працівників прокуратури.

Стаття 74. Забезпечення діяльності органів прокурорського самоврядування

1. Забезпечення роботи всеукраїнської конференції працівників прокуратури, діяльності Ради прокурорів України здійснює секретаріат Генеральної прокуратури України за рахунок коштів Державного бюджету України згідно з вимогами розділу X цього Закону.

Розділ IX. Забезпечення прокурора

Стаття 75. Прокурорська винагорода

1. Прокурорська винагорода регулюється цим Законом та не може визначатися іншими нормативно-правовими актами.

2. Прокурорська винагорода складається з посадового окладу та доплат за:

1) вислугу років;

2) перебування на адміністративній посаді в прокуратурі або тимчасове виконання обов'язків на адміністративній посаді.

3. Посадові оклади становлять:

1) прокурора Генеральної прокуратури - 0,9 посадового окладу судді вищого спеціалізованого суду;

2) прокурора регіональної прокуратури - 0,9 посадового окладу судді апеляційного суду;

3) прокурора окружної прокуратури – 0,9 посадового окладу судді місцевого суду.

4. Посадові оклади інших прокурорів встановлюються у такому розмірі:

1) Генерального прокурора України - 1,5 посадового окладу прокурора Генеральної прокуратури України.

2) заступника Генерального прокурора України - 1,2 посадового окладу прокурора Генеральної прокуратури України;

3) керівника відділу Генеральної прокуратури України - 1,1 посадового окладу прокурора регіональної прокуратури;

4) регіонального прокурора - 1,2 посадового окладу прокурора регіональної прокуратури;

5) керівника відділу регіональної прокуратури - 1,1 посадового окладу прокурора регіональної прокуратури;

6) окружного прокурора - 1,2 посадового окладу прокурора окружної прокуратури;

7) керівника відділу окружної прокуратури - 1,1 посадового окладу прокурора окружної прокуратури.

5. Прокурорам виплачується щомісячна доплата за вислугу років у розмірах: за наявності стажу роботи понад один рік - 10 відсотків, понад 3 роки – 15 відсотків, понад 5 років - 18 відсотків, понад 10 років - 20 відсотків, понад 15 років - 25 відсотків, понад 20 років - 30 відсотків, понад 25 років - 40 відсотків, понад 30 років - 45 відсотків, понад 35 років - 50 відсотків посадового окладу.

Стаття 76. Відпустка прокурора

1. Прокурорам надається щорічна оплачувана відпустка тривалістю 30 робочих днів з виплатою прокурорської винагороди та допомоги на оздоровлення у розмірі посадового окладу. Прокурорам, які мають стаж роботи більше ніж 10 років, надається додаткова оплачувана відпустка тривалістю п'ять календарних днів.

Стаття 77. Стаж роботи прокурора

1. До стажу роботи на посаді прокурора зараховується робота на посаді:

- 1) судді;
- 2) члена Вищої ради юстиції, Кваліфікаційної комісії суддів і прокурорів, Дисциплінарної комісії суддів і прокурорів, обраного з числа прокурорів;
- 3) слідчого.

Стаття 78. Забезпечення потреб прокурора, пов'язаних з його професійною діяльністю

1. Прокурора забезпечують окремим робочим місцем та необхідними для роботи засобами.

Стаття 79. Державний захист прокурора та членів його сім'ї

1. Прокурори, члени їхніх сімей та їхнє майно перебувають під особливим захистом держави. У випадку коли прокурор звертається із заявою до уповноважених органів державної влади про забезпечення безпеки прокурора, членів його сім'ї, збереження їхнього майна, вони зобов'язані вживати необхідних заходів для забезпечення такої безпеки та збереження майна.

2. Вчинення у зв'язку зі службовою діяльністю прокурора посягання на його життя і здоров'я, знищення чи пошкодження його майна, погроза вбивством, насильством чи пошкодженням майна прокурора, образа чи наклеп на нього, а також посягання на життя і здоров'я близьких родичів прокурора (батьків, дружини, чоловіка, дітей), погроза їм убивством, пошкодженням майна мають наслідком відповідальність, встановлену законом.

Стаття 80. Соціальне страхування прокурора

1. Життя і здоров'я прокурорів підлягають обов'язковому державному страхуванню за рахунок коштів Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України відповідно до закону про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності.

Стаття 81. Одноразова виплата прокуророві у зв'язку з відставкою

1. Прокуророві, який вийшов у відставку, здійснюється одноразова неоподатковувана виплата в розмірі місячного заробітку за кожен повний рік роботи на посаді прокурора, але не менше за шестимісячний заробіток.

Стаття 82. Пенсія або неоподатковане довічне грошове утримання прокурора у відставці

1. Прокурор, який вийшов у відставку, при досягненні пенсійного віку отримує пенсію на умовах, визначених законом про державну службу або, за вибором прокурора, неоподатковане щомісячне довічне грошове утримання.

2. Прокурор у відставці, який не досяг пенсійного віку, отримує неоподатковане щомісячне довічне грошове утримання. При досягненні таким прокурором пенсійного віку за ним зберігається право на одержання неоподаткованого щомісячного довічного грошового утримання або, за вибором прокурора, призначається пенсія на умовах, визначених законом про державну службу.

3. Неоподатковане щомісячне довічне грошове утримання виплачується прокуророві в розмірі 80 відсотків винагороди прокурора, який працює на відповідній посаді. За кожен повний рік роботи на посаді прокурора понад 20 років розмір неоподаткованого довічного грошового утримання збільшується на два відсотки заробітку, але не більше ніж 90 відсотків заробітної плати прокурора, без обмеження граничного розміру неоподаткованого щомісячного довічного грошового утримання.

4. У разі зміни розміру грошового утримання діючих прокурорів відповідно здійснюється перерахунок раніше призначеного неоподаткованого щомісячного довічного грошового утримання. Перерахунок неоподаткованого щомісячного довічного грошового утримання здійснюється з усієї суми заробітної плати діючих прокурорів з дня виникнення права на відповідний перерахунок.

5. Пенсія або неоподатковане щомісячне довічне грошове утримання прокурора виплачується за останнім місцем роботи, а у випадку реорганізації відповідної прокуратури – за місцем, визначеним Державною адміністрацією правосуддя України.

6. Припинення відставки прокурора є підставою для припинення виплати йому щомісячного довічного грошового утримання, що було нараховане у зв'язку з відставкою. У разі припинення відставки прокурора з підстави, визначеної пунктом 1 частини першої статті 55 цього Закону, пенсія нараховується прокуророві на загальних підставах.

Розділ X. Організаційне забезпечення діяльності прокуратури

Глава 1. Загальні питання забезпечення діяльності прокуратури

Стаття 83. Особливості забезпечення функціонування прокуратури

1. Держава забезпечує фінансування та належні умови функціонування прокуратур і діяльності прокурорів.

2. Забезпечення функціонування системи прокуратури передбачає:

- 1) визначення в Державному бюджеті України видатків на фінансування прокуратури не нижче рівня, що забезпечує можливість повного і незалежного здійснення її повноважень відповідно до закону;
- 2) законодавче гарантування повного і своєчасного фінансування прокуратури;
- 3) гарантування достатнього рівня соціального забезпечення прокурорів.

Стаття 84. Система забезпечення функціонування прокуратури

1. В Україні діє єдина система забезпечення функціонування прокуратури.
2. Органи прокуратури, інші органи державної влади беруть участь в організаційному забезпеченні діяльності прокуратури у випадках і в порядку, визначених цим та іншими законами.

Стаття 85. Засади фінансування прокуратури

1. Фінансування прокуратури в Україні здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України.
2. Функції головного розпорядника коштів Державного бюджету України щодо фінансового забезпечення діяльності прокуратури здійснює Державна адміністрація правосуддя України.
3. Видатки на утримання прокуратур у Державному бюджеті України визначаються окремими рядками для:
 - 1) Генеральної прокуратури України;
 - 2) регіональних прокуратур;
 - 3) окружних прокуратур.
4. Видатки на утримання прокуратур у Державному бюджеті України не можуть бути скорочені в поточному фінансовому році.
5. Контроль за додержанням вимог цього Закону щодо фінансування прокуратур здійснюється в порядку, встановленому законом.

Стаття 86. Порядок фінансування прокуратури

1. Прокуратури фінансуються згідно з кошторисами і щомісячними розписами видатків, затвердженими відповідно до вимог цього Закону, в межах річної суми видатків, передбачених Державним бюджетом України на поточний фінансовий рік у порядку, встановленому Бюджетним кодексом України.

Стаття 87. Матеріальне, побутове забезпечення та соціальний захист працівників органів прокуратури

1. Розмір заробітної плати працівників секретаріату прокуратур, їхнє побутове забезпечення та рівень соціального захисту визначаються законом і не можуть бути меншими, ніж у відповідних категорій державних службовців органів законодавчої та виконавчої влади.

2. Державна адміністрація правосуддя України здійснює видатки на поховання прокурорів, у тому числі прокурорів у відставці.

Стаття 88. Представницькі витрати

1. У кошторисі секретаріату Генеральної прокуратури України передбачаються кошти на представницькі витрати Генерального прокурора України.

Глава 2. Секретаріати прокуратур

Стаття 89. Секретаріат прокуратури

1. Організаційне забезпечення роботи прокуратури здійснює її секретаріат, який очолює керівник секретаріату.

2. Керівник секретаріату прокуратури представляє прокуратуру як юридичну особу і несе персональну відповідальність за належне організаційне забезпечення прокуратури і прокурорів, забезпечення вільного доступу осіб до приміщення прокуратур (крім кабінетів прокурорів) та належні умови для їх перебування у приміщеннях прокуратур, інформує збори прокурорів про свою діяльність.

Збори прокурорів можуть висловити недовіру керівникові секретаріату прокуратури, що має наслідком звільнення його з посади.

3. Керівник секретаріату прокуратури, в якій прокурор обійматиме посаду, видає наказ про створення умов для діяльності цього прокурора.

4. Добір працівників секретаріату прокуратури здійснюється на конкурсній основі. Призначення на посади в секретаріаті прокуратури здійснюється відповідно до законодавства про державну службу.

5. Статус працівників секретаріату прокуратури визначається Законом України «Про державну службу». Умови оплати праці, соціального забезпечення працівників секретаріату прокуратури визначаються на засадах, що встановлені для відповідної категорії працівників апарату центральних та місцевих органів виконавчої влади.

Працівники секретаріату прокуратури зобов'язані дотримуватись правил професійної поведінки працівників прокуратури, які затверджує Рада прокурорів України.

6. У секретаріаті прокуратури можуть створюватися управління, відділи, що здійснюють свої функції на підставі положення про відповідне управління, відділ, яке затверджує керівник секретаріату відповідної прокуратури.

7. У секретаріаті прокуратури утворюється канцелярія, яка щоденно протягом робочого часу забезпечує прийняття та реєстрацію документів, що подаються до відповідної прокуратури.

8. Секретаріат прокуратури є юридичною особою публічного права, яка має печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням, самостійний баланс і рахунки в органах Державного казначейства України.

Стаття 90. Матеріально-технічне забезпечення діяльності прокуратури

1. В органах прокуратури функціонує автоматизована система документообігу, що забезпечує:

- 1) реєстрацію вхідної та вихідної кореспонденції;
- 2) реєстрацію рішень прокурорів;
- 3) надання фізичним та юридичним особам інформації про стан розгляду заяв, скарг і повідомлень;
- 4) централізоване зберігання текстів документів, прийнятих прокурорами;
- 5) підготовку статистичних даних;
- 6) передання документів до електронного архіву;
- 7) обмін службовою інформацією між прокурорами;
- 8) пересилання процесуальних документів в електронному вигляді до автоматизованої системи документообігу суду.

2. Складовою автоматизованої системи документообігу є електронний реєстр прокурорських проваджень, що забезпечує:

- 1) реєстрацію проваджень за номенклатурою, а також документів, які складають відповідне провадження;
- 2) оцінку якості документів, прийнятих прокурорами;
- 3) регулювання навантаження прокурорів та ефективності використання ними робочого часу.

3. Заяви, скарги і повідомлення в порядку їх надходження підлягають обов'язковій реєстрації в автоматизованій системі документообігу, яка здійснюється працівниками секретаріату прокуратури в день надходження документів.

4. Доступ до автоматизованої системи документообігу надається прокурорам та працівникам секретаріату відповідної прокуратури згідно з їхніми функціональними обов'язками.

5. Порядок функціонування автоматизованої системи документообігу визначається Положенням про автоматизовану систему документообігу, що затверджується Радою прокурорів України за погодженням з Державною адміністрацією правосуддя України.

6. Для забезпечення прокуратур нормативно-правовими актами, спеціальною науковою літературою, матеріалами судової практики в кожній прокуратурі створюється бібліотека прокуратури. Фонди бібліотеки складають друковані видання та комп'ютерні бази даних.

Розділ XI. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2013 року.

2. Визнати такими, що втрачають чинність з набранням чинності цим Законом:

1) Закон України «Про прокуратуру» від 5 листопада 1991 року, № 1789-XII (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 53, ст. 793);

2) Постанову Верховної Ради України «Закон України «Про прокуратуру» від 5 листопада 1991 року, № 1790-XII (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 53, ст. 794);

3) Постанову Верховної Ради України «Про затвердження Положення про класні чини працівників органів прокуратури України» від 6 листопада 1991 року, № 1795-XII (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 4, ст. 14);

4) Постанову Верховної Ради України «Про затвердження дисциплінарного статуту прокуратури України» від 6 листопада 1991 року, № 1796-XII (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 4, ст. 15).

3. Частина перша статті 10 (умова щодо строку перебування особи на посаді прокурора), частини друга, третя статті 23 (умови щодо строку перебування на посаді прокурора і віку) набирають чинності через п'ять років з дня набрання чинності цим Законом.

Абзац п'ятий частини третьої статті 36 набирає чинності через два роки з дня набрання чинності цим Законом.

4. До стажу роботи прокурора зараховується робота на посаді слідчого до дня набрання чинності цим Законом.

5. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня опублікування цього Закону:

1) привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

2) забезпечити в межах своїх повноважень перегляд і скасування нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закономі.

6. Державній адміністрації правосуддя України протягом одного місяця з дня опублікування цього Закону:

1) створити Національну школу правосуддя України на базі Національної академії прокуратури України шляхом її злиття з Національною школою суддів України;

2) забезпечити процес реорганізації прокуратури відповідно до цього Закону.

7. Кваліфікаційній комісії суддів і прокурорів протягом одного року з дня опублікування цього Закону:

1) забезпечити процедуру призначення на посаду прокурорів у створених прокуратурах згідно зі статтями 23-34 цього Закону, за винятком спеціальної підготовки до роботи на посаді прокурора;

2) забезпечити процедуру призначення прокурорів на адміністративні посади згідно зі статтею 36 цього Закону.

Додаток 1. Регіональні прокуратури

Назва регіональної прокуратури	Територіальна юрисдикція
Сімферопольська регіональна прокуратура	Автономна Республіка Крим, місто Севастополь
Вінницька регіональна прокуратура	Вінницька область
Луцька регіональна прокуратура	Волинська область
Дніпропетровська регіональна прокуратура	Дніпропетровська область
Донецька регіональна прокуратура	Донецька область
Житомирська регіональна прокуратура	Житомирська область
Ужгородська регіональна прокуратура	Закарпатська область
Запорізька регіональна прокуратура	Запорізька область
Івано-Франківська регіональна прокуратура	Івано-Франківська область
Київська міська регіональна прокуратура	місто Київ
Київська регіональна прокуратура	Київська область
Кіровоградська регіональна прокуратура	Кіровоградська область
Луганська регіональна прокуратура	Луганська область
Львівська регіональна прокуратура	Львівська область
Миколаївська регіональна прокуратура	Миколаївська область
Одеська регіональна прокуратура	Одеська область
Полтавська регіональна прокуратура	Полтавська область
Рівненська регіональна прокуратура	Рівненська область
Сумська регіональна прокуратура	Сумська область
Тернопільська регіональна прокуратура	Тернопільська область
Харківська регіональна прокуратура	Харківська область
Херсонська регіональна прокуратура	Херсонська область
Хмельницька регіональна прокуратура	Хмельницька область
Черкаська регіональна прокуратура	Черкаська область
Чернівецька регіональна прокуратура	Чернівецька область
Чернігівська регіональна прокуратура	Чернігівська

Додаток 2. Окружні прокуратури

Назва окружної прокуратури	Територіальна юрисдикція
Автономна Республіка Крим	
Бахчисарайська окружна прокуратура	Бахчисарайський район
	Сімферопольський район
Джанкойська окружна прокуратура	місто Джанкой
	Джанкойський район
	Красногвардійський район
	Нижньогірський район
Євпаторійська окружна прокуратура	місто Євпаторія
	місто Саки
	Сакський район
Керченська окружна прокуратура	місто Керч
	Ленінський район
Красноперекопська окружна прокуратура	місто Армянськ
	місто Красноперекопськ
	Красноперекопський район
	Первомайський район
	Роздольненський район
	Чорноморський район
Сімферопольська окружна прокуратура	місто Сімферополь
Феодосійська окружна прокуратура	Білогірський район
	Кіровський район
	Советський район
	місто Судак
	місто Феодосія
Ялтинська окружна прокуратура	місто Алушта
	місто Ялта
Вінницька область	
Бершадська окружна прокуратура	Бершадський район
	місто Ладижин
	Теплицький район
	Тростянецький район

	Тульчинський район
	Чечельницький район
Вінницька окружна прокуратура	місто Вінниця
	Вінницький район
Жмеринська окружна прокуратура	Барський район
	місто Жмеринка
	Жмеринський район
	Тиврівський район
	Шаргородський район
Калинівська окружна прокуратура	Калиновський район
	місто Козятин
	Козятинський район
	Літинський район
	місто Хмільник
	Хмільницький район
Могилів-Подільська окружна прокуратура	Крижопільський район
	місто Могилів Подільський
	Могилів-Подільський район
	Мурованокуриловецький район
	Піщанський район
	Томашпільський район
	Чернівецький район
	Ямпільський район
Немирівська окружна прокуратура	Гайсинський район
	Іллінецький район
	Липовецький район
	Немирівський район
	Оратівський район
	Погребищенський
Волинська область	
Володимир-Волинська окружна прокуратура	місто Володимир-Волинський
	Володимир-Волинський район
	Горохівський район
	Іваничівський район

	Локачинський район
	місто Нововолинськ
	Турійський район
Ківерцівська окружна прокуратура	Камінь-Каширський район
	Ківерцівський район
	Любешівський район
	Маневицький район
	Рожищенський район
Ковельська окружна прокуратура	місто Ковель
	Ковельський район
	Любомльський район
	Ратнівський район
	Старовижівський район
	Швацький район
Луцька окружна прокуратура	місто Луцьк
	Луцький район
Дніпропетровська область	
Дніпродзержинська окружна прокуратура	місто Дніпродзержинськ
	Криничанський район
Дніпропетровська окружна прокуратура 1	Амур-Нижньодніпровський район міста Дніпропетровська
	Індустріальний район міста Дніпропетровська
	Самарський район міста Дніпропетровськ
Дніпропетровська окружна прокуратура 2	Бабушкінський район міста Дніпропетровська
	Жовтневий район міста Дніпропетровська
Дніпропетровська окружна прокуратура 3	Дніпропетровський район
	Кіровський район міста Дніпропетровська
Дніпропетровська окружна прокуратура 4	Ленінський район міста Дніпропетровська
	Красногвардійський район міста Дніпропетровська
Жовтоводська окружна прокуратура	Верхньодніпровський район
	місто Вільногірськ

	місто Жовті Води
	П'ятихатський район
	Солонянський район
	Софіївський район
Криворізька окружна прокуратура 1	Дзержинський район міста Кривий Ріг
	Довгинцевський район міста Кривий Ріг
	Інгулецький район міста Кривий Ріг
Криворізька окружна прокуратура 2	Жовтневий район міста Кривий Ріг
	Криворізький район
	Тернівський район міста Кривий Ріг
	Широківський район
Криворізька окружна прокуратура 3	Саксаганський район міста Кривий Ріг
	Центрально-Міський район міста Кривий Ріг
Нікопольська окружна прокуратура	Апостолівський район
	місто Марганець
	місто Нікополь
	Нікопольський район
	місто Орджонікідзе
	Томаківський район
Новомосковська окружна прокуратура	Магдалинівський район
	місто Новомосковськ
	Новомосковський район
	Петриківський район
	Царичанський район
Павлоградська окружна прокуратура	місто Павлоград
	Павлоградський район
	Петропавлівський район
	місто Першотравневськ
	місто Тернівка
	Юр'ївський район
Синельниківська окружна прокуратура	Васильківський район
	Межівський район
	Покровський район
	місто Синельникове

	Синельниківський район
Донецька область	
Артемівська окружна прокуратура	місто Артемівськ
	Артемівський район
	місто Дебальцеве
Волноваська окружна прокуратура	Амвросіївський район
	Волноваський район
	Володарський район
	місто Вугледар
	місто Докучаївськ
	Старобешівський район
	Тельманівський район
Горлівська окружна прокуратура	місто Горлівка
Донецька окружна прокуратура 1	Будьонівський район міста Донецька
	Калінінський район міста Донецька
	Пролетарський район міста Донецька
Донецька окружна прокуратура 2	Ворошиловський район міста Донецька
	Київський район міста Донецька
Донецька окружна прокуратура 3	Кіровський район міста Донецька
	Куйбишевський район міста Донецька
Донецька окружна прокуратура 4	Ленінський район міста Донецька
	Мар'їнський район
	Петровський район міста Донецька
Єнакіївська окружна прокуратура	місто Єнакієве
	місто Жданівка
	місто Харцизьк
Краматорська окружна прокуратура	місто Краматорськ
	місто Дружківка
Красноармійська окружна прокуратура	Великоновосілівський район
	місто Димитров
	Красноармійський район
	місто Новогродівка
	місто Селидове
Костянтинівська окружна прокуратура	місто Дзержинськ

	місто Добропілля
	Добропільський район
	місто Костянтинівка
	Костянтинівський район
	Олександрівський район
Макіївська окружна прокуратура 1	Гірницький район міста Макіївки
	Советський район міста Макіївки
	Центрально-Міський район міста Макіївки
Макіївська окружна прокуратура 2	місто Авдіївка
	Кіровський район міста Макіївки
	Червоногвардійський район міста Макіївки
Маріупольська окружна прокуратура 1	Жовтневий район міста Маріуполя
	Приморський район міста Маріуполя
	Першотравневий район
Маріупольська окружна прокуратура 2	Іллічівський район міста Маріуполя
	Новоазовський район
	Орджонікідзевський район міста Маріуполя
Слов'янська окружна прокуратура	місто Красний Лиман
	Краснолиманський район
	місто Слов'янськ
	Слов'янський район
Шахтарська окружна прокуратура	місто Кіровське
	місто Сніжне
	місто Торез
	місто Шахтарськ
	Шахтарський район
Житомирська область	
Бердичівська окружна прокуратура	Андрушівський район
	місто Бердичів
	Бердичівський район
	Любарський район
	Ружинський район
	Чуднівський район
Житомирська окружна прокуратура	місто Житомир

	Житомирський район
Коростенська окружна прокуратура	місто Коростень
	Коростенський район
	Луганський район
	Народицький район
	Овруцький район
	Олевський район
Коростишівська окружна прокуратура	Брусилівський район
	Володарсько-Волинський район
	Коростишівський район
	Малинський район
	Радомишльський район
	Попільнянський район
	Черняхівський район
Новоград-Волинська окружна прокуратура	Баранівський район
	Держинський район
	Ємільчинський район
	Місто Новоград-Волинський
	Новоград-Волинський район
	Червоноармійський район
Закарпатська область	
Берегівська окружна прокуратура	місто Берегове
	Берегівський район
	Виноградівський район
Мукачівська окружна прокуратура	Воловецький район
	місто Мукачеве
	Мукачівський район
	Свалявський район
Тячівська окружна прокуратура	Рахівський район
	Тячівський район
Ужгородська окружна прокуратура	Великоберезнянський район
	Перечинський район
	місто Ужгород
	Ужгородський район

Хустська окружна прокуратура	Іршавський район
	Міжгірський район
	місто Хуст
	Хустський район
Запорізька область	
Бердянська окружна прокуратура	місто Бердянськ
	Бердянський район
	Куйбишевський район
	Приморський район
	Созівський район
	Чернігівський район
Енергодарська окружна прокуратура	Васильківський район
	Великобілозерський район
	Веселівський район
	місто Енергодар
	Кам'янсько-Дніпровський район
	Михайлівський район
Запорізька окружна прокуратура 1	Жовтневий район міста Запоріжжя
	Заводський район міста Запоріжжя
	Шевченківський район міста Запоріжжя
Запорізька окружна прокуратура 2	Запорізький район
	Комунарський район міста Запоріжжя
	Орджонікідзевський район міста Запоріжжя
Запорізька окружна прокуратура 3	Ленінський район міста Запоріжжя
	Хортицький район міста Запоріжжя
Мелітопольська окружна прокуратура	місто Мелітополь
	Мелітопольський район
	Приазовський район
	Якимівський район
Токмацька окружна прокуратура	Гуляйпільський район
	Вільнянський район
	Новомиколаївський район
	Оріхівський район
	Пологівський район

	місто Ткаак
	Токмацький район
Івано-Франківська область	
Івано-Франківська окружна прокуратура	місто Івано-Франківськ
Калуська окружна прокуратура	місто Болехів
	Долинський район
	місто Калуш
	Калуський район
	Рожнятівський район
Коломийська окружна прокуратура	Місто Коломия
	Коломийський район
	Косівський район
	Снятинський район
Надвірнянська окружна прокуратура	Богородчанський район
	Верховинський район
	Надвірнянський район
	місто Яремче
Тисменецька окружна прокуратура	Галицький район
	Городенківський район
	Рогатинський район
	Тисменецький район
	Тлумацький район
Київська область	
Білоцерківська окружна прокуратура	місто Біла Церква
	Білоцерківський район
	Сквирський район
Бориспільська окружна прокуратура	Баришівський район
	місто Березань
	місто Бориспіль
	Бориспільський район
	Згурівський район
	місто Переяслав-Хмельницький
	Переяслав-Хмельницький район
	Яготинський район

Броварська окружна прокуратура	місто Бровари
	Броварський район
	Вишгородський район
	Іванівський район
	місто Славутич
	Поліський район
Васильківська окружна прокуратура	місто Васильків
	Васильківський район
	Києво-Святошинський район
	Обухівський район
Миронівська окружна прокуратура	Богуславський район
	Володарський район
	Кагарлицький район
	Миронівський район
	місто Ржищів
	Рокитнянський район
	Ставищанський район
	Таращанський район
	Тетіївський район
Фастівська окружна прокуратура	Бородянський район
	місто Ірпінь
	Макарівський район
	місто Фастів
	Фастівський район
Кіровоградська область	
Знам'янська окружна прокуратура	місто Знам'янка
	Знам'янський район
	Маловисківський район
	Новомиргородський район
	Олександрійський район
	місто Світловодськ
	Світловодський район
Кіровоградська окружна прокуратура	місто Кіровоград
	Кіровоградський район

Новоукраїнська окружна прокуратура	Бобринецький район
	Вільшанський район
	Гайворонський район
	Голованівський район
	Добровеличківський район
	Новоархангельський район
	Новоукраїнський район
	Ульяновський район
Олександрійська окружна прокуратура	Долинський район
	Компаніївський район
	Новгородківський район
	місто Олександрія
	Олександріївський район
	Петрівський район
	Устинівський район
Луганська область	
Алчевська окружна прокуратура	місто Алчевськ
	місто Брянка
	Перевальський район
Антрацитівська окружна прокуратура	місто Антрацит
	Антрацитівський район
	місто Краснолуцьк
Краснодонська окружна прокуратура	місто Краснодон
	Краснодонський район
	Лутугинський район
Лисичанська окружна прокуратура	місто Лисичанськ
	місто Первомайськ
	Попаснянський
Луганська окружна прокуратура 1	Артемівський район міста Луганська
	Ленінський район міста Луганська
Луганська окружна прокуратура 2	Жовтневий район міста Луганська
	Кам'янобрудський район міста Луганська
Свердловська окружна прокуратура	місто Ровеньки
	місто Свердловськ

	Свердловський район
Северодонецька окружна прокуратура	Кремінський район
	Новоайдарський район
	місто Рубіжне
	місто Северодонецьк
Старобільська окружна прокуратура	Біловодський район
	Білокуракинський район
	Марківський район
	Міловський район
	Новопсковський район
	Сватівський район
	Старобільський район
	Троїцький район
Стахановська окружна прокуратура	місто Кіровськ
	Слов'яносербський район
	Станично-Луганський район
	місто Стаханов
Львівська область	
Городоцька окружна прокуратура	Городоцький район
	Мостиський район
	Яворівський район
Дрогобицька окружна прокуратура	місто Борислав
	місто Дрогобич
	Дрогобицький район
	місто Трускавець
Золочівська окружна прокуратура	Золочівський район
	Миколаївський район
	Перемишлянський район
Львівська окружна прокуратура 1	Галицький район міста Львова
	Личаківський район міста Львова
	Сихівський район міста Львова
Львівська окружна прокуратура 2	Залізничний район міста Львова
	Шевченківський район міста Львова
Львівська окружна прокуратура 3	Франківський район міста Львова

	Пустомитівський район
Самбірська окружна прокуратура	місто Самбір
	Самбірський район
	Старосамбірський район
	Турківський район
Стрийська окружна прокуратура	Жидачівський район
	Сколівський район
	місто Стрий
	Стрийський район
Червоноградська окружна прокуратура	Жовківський район
	Сокальський район
	місто Червоноград
Миколаївська область	
Вознесенська окружна прокуратура	Веселинівський район
	місто Вознесенськ
	Вознесенський район
	Доманівський район
	Єланецький район
	Новоодеський район
Миколаївська окружна прокуратура 1	Березанський район
	Заводський район міста Миколаєва
	Миколаївський район
	місто Очаків
	Очаківський район
	Центральний район міста Миколаєва
Миколаївська окружна прокуратура 2	Ленінський район міста Миколаєва
	Корабельний район міста Миколаєва
Первомайська окружна прокуратура	Арбузинський район
	Братський район
	Врадіївський район
	Кривоозерський район
	місто Первомайськ
	Первомайський район
	місто Южноукраїнськ

Баштанська окружна прокуратура	Баштанський район
	Березнегуватський
	Жовтневий район
	Казанківський район
	Новобузький район
	Снігурівський район
Одеська область	
Білгород-Дністровська окружна прокуратура	Арцизький район
	місто Білгород-Дністровський
	Білгород-Дністровський район
	Тарутинський район
	Татарбунарський район
	Саратський район
Ізмаїльська окружна прокуратура	Болградський район
	місто Ізмаїл
	Ізмаїльський район
	Кілійський район
	Ренійський район
Іллічівська окружна прокуратура	Біляївський район
	місто Іллічівськ
	Овідіопольський район
	місто Теплодар
Котовська окружна прокуратура	Ананьївський район
	Балтський район
	Кодимський район
	місто Котовськ
	Котовський район
	Красноокнянський район
	Любашівський район
	Савранський район
Одеська окружна прокуратура 1	Київський район міста Одеси
Одеська окружна прокуратура 2	Комінтернівський район
	Малиновський район міста Одеси
	місто Южне

Одеська окружна прокуратура 3	Приморський район міста Одеси
Одеська окружна прокуратура 4	Суворовський район міста Одеси
Роздільнянська окружна прокуратура	Березівський район
	Великомихайлівський район
	Іванівський район
	Миколаївський район
	Роздільнянський район
	Фрунзівський район
	Ширяївський район
Полтавська область	
Кобеляцька окружна прокуратура	Глобинський район
	Карлівський район
	Кобеляцький район
	Козельщинський район
	Машівський район
	Новосанжарський район
	Решетилівський район
	Чутівський район
Кременчуцька окружна прокуратура	місто Комсомольськ
	місто Кременчук
	Кременчуцький район
Лубенська окружна прокуратура	Гребінківський район
	Лохвицький район
	місто Лубни
	Лубенський район
	Оржицький район
	Пирятинський район
	Семенівський район
	Хорольський район
	Чорнухинський район
Миргородська окружна прокуратура	Великобагачанський район
	Гадяцький район
	Диканський район
	Зінківський район

	Котелевський район
	місто Миргород
	Миргородський район
	Шишацький район
Полтавська окружна прокуратура	місто Полтава
	Полтавський район
Рівненська область	
Дубенська окружна прокуратура	Демидівський район
	місто Дубно
	Дубенський район
	Млинівський район
	Радивилівський район
Острозька окружна прокуратура	Березнівський район
	Гощанський район
	Здолбунівський район
	Корецький район
	Костопільський район
	місто Острог
	Острозький район
Рівненська окружна прокуратура	місто Рівне
	Рівненський район
Сарненська окружна прокуратура	Володимирецький район
	Дубровицький район
	Зарічненський район
	місто Кузнецовськ
	Рокитнівський район
	Сарненський район
Сумська область	
Конотопська окружна прокуратура	Білопільський район
	Буринський район
	місто Конотоп
	Конотопський район
	Путивльський район
Охтирська окружна прокуратура	Великописарівський район

	Краснопільський район
	місто Охтирка
	Охтирський район
	Тростянецький район
Роменська окружна прокуратура	місто Лебедин
	Лебединський район
	Липоводолинський район
	Недригайлівський район
	місто Ромни
	Роменський район
Сумська окружна прокуратура	місто Суми
	Сумський район
Шосткинська окружна прокуратура	місто Глухів
	Глухівський район
	Кролевецький район
	Середино-Будський район
	місто Шостка
	Шосткинський район
	Ямпільський район
Тернопільська область	
Кременецька окружна прокуратура	Збаразький район
	Кременецький район
	Лановецький район
	Підволочиський район
	Шумський район
Теребовлянська окружна прокуратура	Бережанський район
	Бучацький район
	Козівський район
	Монастирський район
	Підгаєцький район
	Теребовлянський район
Тернопільська окружна прокуратура	Зборівський район
	місто Тернопіль
	Тернопільський район

Чортківська окружна прокуратура	Борщівський район
	Гусятинський район
	Заліщицький район
	Чортківський район
Харківська область	
Ізюмська окружна прокуратура	Борівський район
	Дворічанський район
	місто Ізюм
	Ізюмський район
	місто Куп'янськ
	Куп'янський район
	Шевченківський район
Лозівська окружна прокуратура	Балаклійський район
	Барвінківський район
	Близнюківський район
	місто Лозова
	Лозівський район
Первомайська окружна прокуратура	Зачепилівський район
	Кегичівський район
	Красногородський район
	Нововодолазький район
	місто Первомайськ
	Первомайський район
	Сахновщинський район
Харківська окружна прокуратура 1	Держинський район міста Харкова
	Ленінський район міста Харкова
Харківська окружна прокуратура 2	Жовтневий район міста Харкова
	Київський район міста Харкова
Харківська окружна прокуратура 3	Комінтернівський район міста Харкова
	Орджонікідзевський район міста Харкова
Харківська окружна прокуратура 4	Московський район міста Харкова
Харківська окружна прокуратура 5	Фрунзенський район міста Харкова
	Червонозаводський район міста Харкова
Харківська окружна прокуратура 6	Харківський район

Люботинська окружна прокуратура	Богодухівський район
	Валківський район
	Дергачівський район
	Золочівський район
	Коломацький район
	Краснокутський район
	місто Люботин
Чугуївська окружна прокуратура	Великобурлуцький район
	Вовчанський район
	Зміївський район
	Печенізький район
	місто Чугуїв
	Чугуївський район
Херсонська область	
Бериславська окружна прокуратура	Бериславський район
	Білозерський район
	Великоолександрівський район
	Високопільський район
	Нововоронцовський район
Генічеська окружна прокуратура	Генічеський район
	Іванівський район
	Новотроїцький район
	Чаплинський район
Каховська окружна прокуратура	Великолепетинський район
	Верхньорогачицький район
	Горностаївський район
	місто Каховка
	Каховський район
	Нижньосірогоський район
Новокаховська окружна прокуратура	Голопристанський район
	Каланчицький район
	місто Нова Каховка
	Скадовський район
	Цюрупинський район

Херсонська окружна прокуратура	місто Херсон
Хмельницька область	
Городоцька окружна прокуратура	Віньковецький район
	Волочиський район
	Городоцький район
	Деражнянський район
	Чемеровецький район
	Ярмолинецький
Кам'янець-Подільська окружна прокуратура	Дунаєвецький район
	місто Кам'янець-Подільський
	Кам'янець-Подільський район
	Новоушицький район
Староконстянтинівська окружна прокуратура	Білогірський район
	Красилівський район
	Летичівський район
	місто Старокостянтинів
	Старокостянтинівський район
	Старосинявський район
	Теофіпольський район
Хмельницька окружна прокуратура	місто Хмельницький
	Хмельницький район
Шепетівська окружна прокуратура	Ізяславський район
	місто Нетішин
	Полонський район
	місто Славута
	Славутський район
	місто Шепетівка
	Шепетівський район
Черкаська область	
Звенигородська окружна прокуратура	місто Ватутіне
	Городищенський район
	Звенигородський район
	Катеринопільський район
	Корсунь-Шевченківський район

	Лисянський район
	Тальнівський район
Золотоніська окружна прокуратура	Драбівський район
	місто Золотоноша
	Золотоніський район
	місто Канів
	Канівський район
	Чорнобаївський район
Смілянська окружна прокуратура	Кам'янський район
	місто Сміла
	Смілянський район
	Чигиринський район
	Полянський район
Уманська окружна прокуратура	Жашківський район
	Маньківський район
	Монастирищенський район
	місто Умань
	Уманський район
	Христинівський район
Черкаська окружна прокуратура	місто Черкаси
	Черкаський район
Чернівецька область	
Сторожинецька окружна прокуратура	Вижницький район
	Герцаївський район
	Глибоцький район
	Путильський район
	Сторожинецький район
Хотинська окружна прокуратура	Заставнівський район
	Кельменецький район
	місто Новодністровськ
	Новоселицький район
	Сокирянський район
	Хотинський район
Чернівецька окружна прокуратура	Кіцманський район

	місто Чернівці
Чернігівська область	
Менська окружна прокуратура	Городянський район
	Коропський район
	Корюківський район
	Менський район
	Новгород-Сіверський район
	Семенівський район
	Сосницький район
	Ріпкинський район
	Щорський район
Ніжинська окружна прокуратура	Бобровицький район
	Борзнянський район
	Козелецький район
	Куликівський район
	місто Ніжин
	Ніжинський район
	Носівський район
Прилуцька окружна прокуратура	Бахмацький район
	Варвинський район
	Ічнянський район
	місто Прилуки
	Прилуцький район
	Срібнянський район
	Талалаївський район
Чернігівська окружна прокуратура	місто Чернігів
	Чернігівський район
Севастопольська окружна прокуратура	місто Севастополь
місто Київ	
Київська окружна прокуратура 1	Голосіївський район міста Києва
Київська окружна прокуратура 2	Дарницький район міста Києва
Київська окружна прокуратура 3	Деснянський район міста Києва
Київська окружна прокуратура 4	Дніпровський район міста Києва
Київська окружна прокуратура 5	Оболонський район міста Києва

Київська окружна прокуратура 6	Печерський район міста Києва
Київська окружна прокуратура 7	Подільський район міста Києва
	Шевченківський район міста Києва
Київська окружна прокуратура 8	Святошинський район міста Києва
Київська окружна прокуратура 9	Солом'янський район міста Києва